ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/115

ze dne 10. července 2018

o opatřeních SA.37977 (2016/C) (ex 2016/NN), která provedlo Španělsko ve prospěch společnosti Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.

(oznámeno pod číslem C(2018) 4233)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]), a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 9. prosince 2013 a 10. dubna 2014 obdržela Komise dvě anonymní stížnosti na španělský stát ohledně údajného poskytnutí protiprávní a neslučitelné podpory společnosti Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. (dále jen „Correos“). Obě stížnosti zmiňovaly tyto záležitosti týkající se společnosti Correos: i) údajnou nadměrnou náhradu poskytnutou společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb od roku 1998, ii) údajné daňové úlevy poskytnuté společnosti Correos a iii) údajné neodvádění příspěvků na sociální zabezpečení za úředníky společnosti Correos.

(2) Dne 14. února 2014, 26. února 2014 a 15. července 2014 předala Komise znění obou stížností bez důvěrných údajů španělským orgánům.

(3) Španělské orgány se k těmto stížnostem vyjádřily dne 11. dubna 2014 a 18. září 2014.

(4) Dne 10. července 2014, 22. října 2014 a 4. prosince 2015 si Komise vyžádala od španělských orgánů další informace.

(5) Španělské orgány na tyto žádosti odpověděly dne 7. srpna 2014, 19. prosince 2014, 19. ledna 2015 a 21. prosince 2015.

(6) Dopisem ze dne 11. února 2016 Komise Španělsku sdělila, že se s ohledem na řadu opatření provedených ve prospěch společnosti Correos rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy. Rozhodnutí Komise o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016“) bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]).

(7) Dne 21. dubna 2016 obdržela Komise první připomínky Španělska k rozhodnutí o zahájení řízení.

(8) Dopisem ze dne 11. května 2016 obdržela Komise připomínky společnosti Correos k rozhodnutí o zahájení řízení.

(9) Dopisem ze dne 12. května 2016 obdržela Komise připomínky třetí strany.

([1]) Úř. věst. C 129, 12.4.2016, s. 10.
([2]) Viz pozn. pod čarou č. 1.

(10) Dne 8. června 2016 předala Komise obdržené připomínky Španělsku.

(11) Španělsko se k připomínkám třetích stran vyjádřilo v dopise ze dne 6. července 2016.

(12) V průběhu řízení obdržela Komise od Španělska dne 24. října 2017 a 23. května 2018 další připomínky.

(13) Dopisem ze dne 20. března 2018 obdržela Komise další připomínky od bývalého konkurenta společnosti Correos, společnosti Unipost.

2. **PODROBNÝ POPIS PODPORY**

2.1. *ŠPANĚLSKÝ POŠTOVNÍ TRH*

(14) Před přistoupením Španělska k Evropskému hospodářskému společenství (EHS) v roce 1986 provozovala poštovní služby ve Španělsku všeobecná státní správa. V nařízení č. 1113/1960 ze dne 9. května 1960 o poštovním řádu, které bylo provedeno předpisem o poštovních službách přijatým prostřednictvím nařízení č. 1653/1964 ze dne 14. května 1964, byla vymezena poštovní služba a její poskytování bylo svěřeno generálnímu ředitelství „Correos y Telégrafos“. Přijetí poštovního řádu a jeho prováděcího předpisu znamenalo začátek liberalizace španělského poštovního trhu. Zatímco monopol společnosti „Correos y Telégrafos“ byl omezen na meziměstské a mezinárodní listovní zásilky a pohlednice, městské listovní a balíkové služby byly plně liberalizovány. V 70. letech minulého století vstoupili na španělský poštovní trh první velcí soukromí provozovatelé.

(15) Po přistoupení Španělska k EHS docházelo mezi roky 1998 a 2010 na základě poštovních směrnic Evropské unie k postupné liberalizaci poštovních služeb. Konkrétně směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ([3]) byla ve vnitrostátním právu provedena v roce 1998 zákonem č. 24/1998 ze dne 13. července 1998 o všeobecné poštovní službě a liberalizaci poštovních služeb (dále jen „poštovní zákon z roku 1998“), jímž byla povinnost všeobecných služeb poprvé svěřena společnosti Correos ([4]). Zákon stanovil omezený seznam služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb ([5]), které byly vyhrazeny společnosti Correos jakožto poskytovateli všeobecných služeb (dále jen „vyhrazená oblast“), zatímco všechny ostatní poštovní služby byly liberalizovány („nevyhrazená oblast“).

(16) Liberalizace poštovních služeb ve Španělsku pokračovala provedením směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ([6]) ve španělském právu zákonem č. 53/2002 ze dne 30. prosince 2002 o daňových, správních a sociálních opatřeních, který výše zmíněný poštovní zákon z roku 1998 pozměnil a rozsah vyhrazené oblasti dále omezil.

(17) V roce 2010 bylo poštovní odvětví plně liberalizováno zákonem č. 43/2010 ze dne 30. prosince 2010 o všeobecné poštovní službě, právech uživatelů a poštovním trhu (dále jen „poštovní zákon z roku 2010“), kterým byla ve španělském právu provedena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ([7]). Poštovní zákon z roku 2010 znovu vymezil rozsah povinnosti všeobecných služeb (např. služba peněžních poukázek byla z povinnosti všeobecných služeb vyloučena) a vyhrazenou oblast zrušil.

2.2. *PŘÍJEMCE*

2.2.1. SPOLEČNOST CORREOS

(18) Correos je společnost zcela ve vlastnictví státu, která je mateřskou společností skupiny Correos, jejímž jediným akcionářem je společnost Sociedad Estatal (dále jen „SEPI“). Společnost SEPI je holdingovou společností pro účasti státu v podnicích.

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (Úř. věst. L 15, 21.1.1998, s. 14).

([4]) Doplňující ustanovení a § 15 odst. 2 poštovního zákona z roku 1998 uvádí níže uvedené služby, které jsou zahrnuty do rozsahu všeobecné poštovní služby: 1. služby peněžních poukázek; 2. pravidelné poskytování vnitrostátních a mezinárodních poštovních služeb v případě poštovních zásilek, které obsahují adresu uvedenou odesílatelem na samotné zásilce nebo na jejím balení. Může se jednat o: a) dopisy a pohlednice obsahující písemná sdělení do hmotnosti 2 kg; b) balíky s ekonomickou hodnotou nebo bez ekonomické hodnoty do hmotnosti 10 kg.

([5]) V § 18 poštovního zákona z roku 1998 je vyhrazená oblast vymezena následovně: služby peněžních poukázek; výběr, třídění, přeprava a dodání meziměstských zásilek, zapsaných i nezapsaných, a dopisů a pohlednic do hmotnosti 100 g (od 1. ledna 2006 byl hmotnostní limit stanoven na 50 g); přeshraniční poštovní služby (zásilky odesílané do jiného státu nebo přijaté z jiného státu) včetně odeslaných a přijatých dopisů a pohlednic nad výše uvedené limity, pokud jde o cenu, hmotnost a datum; přijímání žádostí, dopisů a sdělení, jež občané zasílají orgánům veřejné správy.

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření hospodářské soutěže poštovních služeb Společenství (Úř. věst. L 176, 5.7.2002, s. 21).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství (Úř. věst. L 52, 27.2.2008, s. 3).

(19) Společnost Correos poskytuje poštovní služby, včetně všeobecných služeb, kurýrních a jiných služeb (např. služby spojené s poštovními službami a související činnosti, včetně služeb převodu peněz, filatelie atd.). V roce 2016 měla společnost Correos obrat ve výši přibližně 1 761 milionů EUR, odeslala 2 774 milionů poštovních zásilek (včetně balíků) a zaměstnávala 49 785 osob.

(20) Společnost Correos je největším poskytovatelem poštovních služeb ve Španělsku a v roce 2016 měla 8 787 poštovních kontaktních míst. Ve španělském poštovním odvětví je předním účastníkem trhu s největším podílem na španělském trhu poštovních služeb s výjimkou balíkových služeb. Do roku 2017 byla hlavním konkurentem společnosti Correos na španělském poštovním trhu společnost Unipost S.A., tato společnost se však dostala do finančních obtíží a dne 19. února 2018 vstoupila do likvidace. Na trhu balíkových služeb mají významné podíly další evropští provozovatelé poštovních služeb (tj. Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal a Royal Mail).

2.2.2. PRÁVNÍ RÁMEC VZTAHUJÍCÍ SE NA SPOLEČNOST CORREOS

(21) Ve Španělsku jsou poštovní služby spravovány přímo státem od roku 1716. Společnost Correos byla součástí veřejné správy a byla začleněna do různých ministerstev, například ministerstva vnitra a následně ministerstva dopravy a spojů.

(22) Nezávislý subjekt „Correos y Telégrafos“ byl zřízen zákonem o státním rozpočtu č. 31/1990 ze dne 27. prosince 1990. Samostatný subjekt „Correos y Telégrafos“ byl založen v roce 1992 a byl přičleněn k ministerstvu dopravy, cestovního ruchu a spojů.

(23) Podle zákona č. 6/1997 ze dne 14. dubna 1997 o organizaci a fungování všeobecné státní správy se společnost „Correos y Telégrafos“ stala veřejným podnikatelským subjektem připojeným k ministerstvu rozvoje.

(24) Zákonem č. 14/2000 ze dne 29. prosince 2000 o daňových, správních a sociálních opatřeních byl přijat právní rámec pro společnost „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.“, přičemž samotná společnost byla založena v červnu 2001. Dne 5. června 2012 byly všechny společnosti náležející do skupiny Correos (tj. Correos a její dceřiné společnosti Correos Express, Nexea a Correos Telecom) začleněny do holdingové společnosti SEPI, která se stala jejich jediným akcionářem.

2.3. *POPIS VEŘEJNÝCH OPATŘENÍ VE PROSPĚCH SPOLEČNOSTI CORREOS*

2.3.1. NÁHRADA POSKYTNUTÁ SPOLEČNOSTI CORREOS ZA ZAJIŠŤOVÁNÍ POVINNOSTI VŠEOBECNÝCH SLUŽEB

(25) V roce 1998 byla společnosti Correos poštovním zákonem z roku 1998 svěřena povinnost všeobecných služeb. Jako náhrada za zajišťování povinnosti všeobecných služeb byly společnosti Correos od roku 1998 do roku 2010 poskytovány veřejné finanční prostředky. Poštovním zákonem z roku 2010 bylo společnosti Correos svěřeno zajišťování povinnosti všeobecných služeb na období patnácti let počínaje 1. lednem 2011.

2.3.1.1. ***Náhrady za zajišťování povinnosti všeobecných služeb poskytnuté podle poštovního zákona z roku 1998***

(26) Ode dne 11. března 2000 byl poštovní zákon z roku 1998 doplněn plánem „*Plan de Prestación*“ (dále jen „*Plan de Prestación*“ z roku 2000), který stanovil vyrovnávací mechanismus pro výpočet odhadu čistých nákladů společnosti Correos vynaložených při plnění povinnosti poskytovatele všeobecných služeb a kritéria kvality pro poskytování všeobecných služeb.

(27) Od roku 2000 do roku 2010 byla společnosti Correos náhrada za povinnost všeobecných služeb poskytována podle metodiky, kterou vypracovaly španělské orgány (dále jen „španělská metodika“) a která je podrobně popsána v plánu *Plan de Prestación* z roku 2000. V plánu *Plan de Prestación* z roku 2000 se mimoto stanoví, že by společnost Correos měla zavést analytické účetnictví s oddělením účtů, jak je stanoveno v § 29 poštovního zákona z roku 1998.

(28) Španělská metodika odhadu čistých nákladů nespravedlivé zátěže spojené s povinností všeobecných služeb sestávala z těchto kroků:

a) PRVNÍ KROK: Určení jednotkových příjmů a nákladů pro každý produkt/službu a každé nákladové středisko podle údajů z nákladového účetnictví společnosti Correos. U daného produktu/služby se nákladová střediska, v nichž byly jednotkové náklady vyšší než jednotkové příjmy, pokládala za ztrátová. Ostatní nákladová střediska, jejichž jednotkové příjmy byly vyšší než jednotkové náklady, se považovala za zisková.

b) DRUHÝ KROK: U každé vyhrazené služby (VSi) se posuzuje, která nákladová střediska jsou při poskytování této služby ztrátová/zisková, a vypočítává se celková ztráta/zisk při poskytování dané služby (ztrátová/zisková VSi). Čisté náklady na vyhrazené služby se vypočítávají jako rozdíl mezi součtem ztrátových Vsi a součtem ziskových VSi.

c) TŘETÍ KROK: U každé nevyhrazené služby (NVSi) se posuzuje, která nákladová střediska jsou při poskytování dané služby ztrátová, a vypočítává se celková ztráta těchto středisek při poskytování dané služby (ztrátové NVSi). Čisté náklady na nevyhrazené služby se vypočítávají jako součet ztrátových NVSi.

d) ČTVRTÝ KROK: Náhrada za povinnost všeobecných služeb pokrývá čisté náklady na vyhrazené a nevyhrazené služby, které jsou vypočítány podle druhého a třetího kroku.

(29) Tabulka 1 udává náhrady, které byly společnosti Correos poskytnuty za zajišťování povinnosti všeobecných služeb v období 2004–2010 a které byly vypočítány pomocí španělské metodiky:

Tabulka 1

Náhrady poskytnuté společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb

(v milionech EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Čisté náklady na VSi	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
Čisté náklady na NVSi	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Náhrada za povinnost všeobecných služeb	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Náhrady za zajišťování povinnosti všeobecných služeb poskytnuté podle poštovního zákona z roku 2010***

(30) Poštovní zákon z roku 1998 byl nahrazen poštovním zákonem z roku 2010, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2011. Poštovní zákon z roku 2010 pověřil společnost Correos zajišťováním povinnosti všeobecných služeb na dobu patnácti let počínaje dnem vstupu zákona v platnost (tj. do 1. ledna 2026).

(31) V § 27 a § 28 poštovního zákona z roku 2010 je stanoveno, že poskytovatel všeobecných služeb může obdržet náhradu až do výše čistých nákladů vynaložených při plnění jeho povinností. Čisté náklady je nutné vypočítat podle metodiky čistých ušetřených nákladů jako rozdíl mezi čistými náklady poskytovatele všeobecných služeb na činnost s povinností všeobecných služeb a jeho čistých nákladů na činnost bez této povinnosti. Při výpočtu se vezmou v úvahu všechny ostatní důležité prvky, včetně případných nehmotných a tržních výhod, jež plynou poskytovateli poštovních služeb, který byl pověřen poskytováním všeobecné služby, nároku na přiměřený zisk a pobídek ke zvyšování nákladové efektivnosti na základě přílohy 1 směrnice 2008/6/ES.

(32) Jak je stanoveno v § 22 odst. 3 a § 27 odst. 2 písm. b) poštovního zákona z roku 2010, metodika čistých ušetřených nákladů popsaná v 31. bodě odůvodnění by měla být rozpracována v novém plánu „*Plan de Prestación*“. Tento nový plán *Plan de Prestación* však nebyl dosud přijat. Od roku 2011 proto neexistuje žádná metodika odhadu čistých nákladů na zajišťování povinnosti všeobecných služeb.

(33) V této fázi není podle španělských orgánů společnosti Correos od roku 2011 za povinnost všeobecných služeb poskytována žádná náhrada, ačkoliv za roky 2011–2017 obdržela prozatímně zálohové platby. Skutečné čisté náklady odpovídající těmto letům je třeba vypočítat, jakmile bude přijat nový plán *Plan de Prestación* a bude stanovena metodika čistých ušetřených nákladů. Komise posoudí náhrady za povinnost všeobecných služeb podle poštovního zákona z roku 2010 v jiném rozhodnutí.

2.3.2. DAŇOVÉ ÚLEVY PŘIZNANÉ SPOLEČNOSTI CORREOS

(34) Podle § 19 odst. 1 písm. b) poštovního zákona z roku 1998 využívá poskytovatel všeobecných služeb „*u služeb ve vyhrazené oblasti osvobození od veškerých daní s výjimkou daně z příjmů právnických osob*“. V § 22 odst. 2 poštovního zákona z roku 2010 byla tato daňová úleva zachována a rozšířena na celou povinnost všeobecných služeb.

(35) Podle španělských orgánů je jedinou daní, která by kromě DPH mohla spadat do oblasti působnosti této výjimky, daň z hospodářské činnosti (*Impuesto de Actividades Económicas*, „IAE“), jelikož tato daň je vybírána při výkonu hospodářské činnosti a souvisí s poskytováním všeobecných služeb. Ostatní daně, jako je daň z převodu nemovitostí, daň ze staveb, daň ze zvýšení hodnoty městských pozemků a daň z motorových vozidel, do oblasti působnosti výjimky nespadají, jelikož nesouvisejí s hospodářskou činností týkající se poskytování všeobecných služeb.

(36) Španělské orgány uvedly, že společnost Correos byla od daně z hospodářské činnosti částečně osvobozena, jelikož odvádí pouze 50 % běžné částky daně.

(37) Co se týká daně z nemovitostí (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*, „IBI“), španělské orgány objasnily, že se jedná o daň, která není vybírána při poskytování všeobecných služeb ani jiných poštovních služeb, nýbrž se vybírá z hodnoty nemovitosti. Tato daň tudíž do oblasti působnosti obou poštovních zákonů nespadá. Mezi roky 2008 a 2013 však společnost Correos podala na základě svého výkladu § 19 odst. 1 písm. b) poštovního zákona z roku 1998 a § 22 odst. 2 poštovního zákona z roku 2010 řadu žádostí, v nichž uvedla, že by s ohledem na řadu provozoven v různých obcích měla být od daně z nemovitostí osvobozena. Na základě žádosti společnosti Correos o osvobození od daně z nemovitostí rozhodlo několik místních správních orgánů a soudů ve prospěch společnosti Correos, a dříve uhrazené daně jí byly vráceny.

2.3.2.1. ***Osvobození od daně z nemovitostí (IBI)***

(38) Daň z nemovitostí je místní daň v rámci španělského daňového systému, který je upraven královským legislativním nařízením č. 2/2004 ze dne 5. března 2004. Podle § 60 zmíněného královského legislativního nařízení tato daň „představuje objektivní přímou daň, která je uložena z hodnoty nemovitostí za podmínek stanovených v tomto královském legislativním nařízení“. Zdanitelným plněním je v případě daně z nemovitostí nárok na jakákoli práva stanovená v § 61 královského legislativního nařízení č. 2/2004, která se vztahují na venkovské a městské nemovitosti a nemovitosti zvláštního charakteru. Daň z nemovitostí není uložena s ohledem na činnost, nýbrž se vztahuje na hodnotu nemovitosti.

(39) Mezi roky 2008 a 2013 předložila společnost Correos na základě svého výkladu § 19 odst. 1 písm. b) poštovního zákona z roku 1998 a § 22 odst. 2 poštovního zákona z roku 2010 řadu žádostí, v nichž uvedla, že by podle poštovních zákonů měla být s ohledem na řadu provozoven v různých obcích od daně z nemovitostí osvobozena. Na základě žádosti společnosti Correos o osvobození od daně z nemovitostí rozhodlo několik správních orgánů a místních soudů ve prospěch společnosti Correos. Podle španělských orgánů byla společnosti Correos skutečně vrácena daň ve výši 752 840,50 EUR.

(40) Tyto výklady poštovního zákona z roku 1998 a z roku 2010 ze strany soudů, které umožnily osvobození poskytovatele všeobecných služeb od daně z nemovitostí, španělský Nejvyšší soud v roce 2013 zamítl na základě kasačního opravného prostředku, který podaly místní orgány v provincii Huesca. Nejvyšší soud měl ve svém rozsudku za to, že ustanovení § 22 odst. 2 poštovního zákona z roku 2010 je třeba vykládat restriktivně. Podle Nejvyššího soudu se mohou daňové úlevy podle zmíněného ustanovení vztahovat pouze na daně z činností, které přímo souvisejí s poskytováním všeobecných služeb, a nikoli na daň z nemovitostí, což je přímá daň, která je uložena s ohledem na hodnotu nemovitosti.

(41) Osvobození od daně z nemovitostí, která byla společnosti Correos přiznána mezi roky 2008 a 2013, nebyla vymáhána. Podle španělského vnitrostátního právního systému má kasační opravný prostředek v zájmu práva („*recurso de casación en interés de ley*“) mimořádnou a podpůrnou povahu, přičemž cílem je výhradně sjednocení právní doktríny, a nemůže mít tudíž účinek na záležitost, jíž se opravný prostředek týká (tj. v daném případě nemůže zrušit rozsudky a rozhodnutí o daňových úlevách).

2.3.2.2. ***Osvobození od daně z hospodářské činnosti (IAE)***

(42) Daň z hospodářské činnosti byla stanovena v zákoně č. 39/1988 ze dne 28. prosince 1988, který byl nahrazen královským legislativním nařízením č. 2/2004 ze dne 5. března 2004. Z § 78 tohoto královského legislativního nařízení vyplývá, že dani podléhají podniky, které vykonávají hospodářskou, obchodní, odbornou nebo uměleckou činnost.

(43) Podle § 78 královského legislativního nařízení č. 2/2004 je daň z hospodářské činnosti „objektivní přímou daní, u níž představuje zdanitelné plnění výkon hospodářské, obchodní, odborné nebo umělecké činnosti na vnitrostátním území bez ohledu na to, zda je tato činnost vykonávána v určitém místě a zda je uvedena v sazbách daně, či nikoli“.

(44) Sazby daně z hospodářské činnosti byly stanoveny v královském legislativním nařízení č. 1175/1990 ze dne 28. září. Od roku 1999 je poštovní činnost zařazena do skupiny 847 „Poštovní služby a telekomunikace“. Tato skupina zahrnuje poskytování poštovních služeb spočívajících ve výběru, přijímání, třídění, zpracování, přepravě, dodání a doručování poštovních zásilek ve všech podobách. V poznámce 3 k tarifní skupině 847 se však uvádí, že veřejný podnikatelský subjekt Correos je oprávněn odvádět pouze 50 % částky daně stanovené pro tuto skupinu. Podle španělských orgánů to znamená, že společnost Correos měla od roku 2004 prospěch z daňové úlevy ve výši 8 113,66 EUR ročně. Španělské orgány potvrdily, že společnost Correos částečně osvobození od daně uvedené v poznámce 3 k tarifní skupině 847 využívá i nadále.

2.3.3. TROJÍ NAVÝŠENÍ KAPITÁLU POSKYTNUTÉ V LETECH 2004, 2005 A 2006

(45) V posuzovaném období měla společnost Correos prospěch ze tří navýšení kapitálu v celkové výši 48 081 000 EUR:

a) navýšení kapitálu o 16 027 000 EUR poskytnuté dne 13. prosince 2004,

b) navýšení kapitálu o 16 027 000 EUR poskytnuté dne 25. listopadu 2005,

c) navýšení kapitálu o 16 027 000 EUR poskytnuté dne 24. listopadu 2006.

(46) Podle španělských orgánů byla tato navýšení kapitálu součástí strategického obchodního plánu společnosti Correos na období 2004–2006, přičemž cílem bylo poskytnutí náhrady za zpomalující poštovní trh. K hlavním strategickým směrům tohoto obchodního plánu patřilo toto:

a) zajištění budoucí udržitelnosti poštovní činnosti na základě efektivnosti;

b) posílení rostoucích činností ve střednědobém horizontu, a to podporou finančních služeb a balíkových služeb jakožto hlavních cílů, na něž se společnost Correos zaměří, pokud jde o růst;

c) rozšíření portfolia budoucích možností růstu rozvojem správy databází, služeb „mailroom management“ a elektronického obchodu;

d) modernizace kapacit společnosti Correos a přizpůsobení modelu řízení stávající situaci na trhu, podpora diverzifikace.

2.3.4. NÁHRADA POSKYTNUTÁ SPOLEČNOSTI CORREOS ZA DISTRIBUCI VOLEBNÍCH TISKOVIN

(47) Organický zákon č. 5/1985 ze dne 19. června 1985 o všeobecném volebním systému („LOREG“) a jeho prováděcí právní předpisy upravují průběh voleb ve Španělsku a uznávají právo volit osobně, nebo prostřednictvím korespondenčního hlasování.

(48) V § 22 poštovního zákona z roku 1998 a v § 22 odst. 5 poštovního zákona z roku 2010 je stanoveno, že v rámci volebních procesů může stát uložit určenému poskytovateli všeobecných služeb určité povinnosti. V témže § 22 odst. 5 poštovního zákona z roku 2010 se uvádí, že „za uložení dodatečných závazků veřejné služby je poskytována náhrada“.

(49) Podle prvního doplňujícího ustanovení poštovního zákona z roku 2010 je společnost Correos určeným poskytovatelem poštovních služeb a je jí svěřena povinnost poskytovat v rámci různých španělských voleb (tj. celostátní, regionální, evropské a obecní volby) řadu služeb.

(50) Závazky veřejné služby uložené společnosti Correos v souvislosti s organizací volebních procesů ve Španělsku se týkají těchto činností:

a) Provádění korespondenčního hlasování (včetně zajištění, přijímání, zasílání a doručování doporučených a spěšných listovních zásilek) v rámci:

(1) korespondenčního hlasování voličů s bydlištěm ve Španělsku;

(2) korespondenčního hlasování nepřítomných voličů, kteří jsou rezidenty;

(3) korespondenčního hlasování voličů pobývajících dočasně v zahraničí;

(4) korespondenčního hlasování lodního personálu;

(5) hlasování lodního personálu v rámci ozbrojených sil nebo v mimořádných situacích souvisejících s národní obranou a

(6) korespondenčního hlasování vězňů.

b) Nakládání s volebními tiskovinami rozesílanými poštou politickými kandidáty: Přijímání a následná distribuce volebních propagačních materiálů vydaných politickými kandidáty za symbolickou cenu za každou zaslanou položku (0,006 EUR).

c) Nakládání s ostatními poštovními zásilkami zasílanými volebním úřadem (jako jsou registrační karty voličů, referenční seznamy voličů pro obecní úřady atd.).

d) Výběr volební dokumentace od volební komise po sečtení hlasů. To zahrnuje výběr, uložení a následné doručení obálky, která obsahuje zprávu a příslušnou dokumentaci každé volební komise, příslušné volební radě.

(51) Španělské orgány objasnily, že vzhledem k časovému omezení souvisejícímu s volebním procesem musí společnost Correos upřednostnit činnosti uvedené v 50. bodě odůvodnění před ostatními poštovními činnostmi. Vysoký počet zásilek, které je nutné dodat, jejich vysoká koncentrace v rámci několika málo dnů a požadavek na doručení většiny dokumentů osobně (v případě doporučených listovních zásilek například u korespondenčního hlasování) znamená značné dodatečné úsilí. Společnost Correos musí proto dočasně posílit počet svých zaměstnanců a ostatní zdroje (např. přeprava, bezpečnost atd.).

(52) Společnost Correos dostává od roku 2004 za různé povinnosti s ohledem na organizaci voleb náhrady (viz tabulka 2).

Tabulka 2

Výše náhrad poskytnutých společnosti Correos za organizaci voleb

(v EUR)

Rok	Druh voleb	Náhrada za distribuci volebních tiskovin
2004	Celostátní	27 182 926
2005	Regionální	3 670 281
2006	Regionální	4 528 376
2007	Celostátní/regionální	19 536 604
2008	Celostátní/regionální	19 609 632
2009	Celostátní/regionální	14 603 021
2010	Regionální	4 620 588
2011	Celostátní/regionální	40 092 858
2012	Regionální	14 268 978
	CELKEM	**148 113 264**

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(53) Komise se rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení kvůli vážným pochybnostem ohledně slučitelnosti řady opatření provedených ve prospěch společnosti Correos od roku 2004:

a) náhrady za zajišťování povinnosti všeobecných služeb poskytnuté společnosti Correos podle poštovního zákona z roku 1998;

b) osvobození od daně z nemovitostí a částečné osvobození od daně z hospodářské činnosti;

c) trojí navýšení kapitálu poskytnuté v letech 2004, 2005 a 2006

d) a náhrada poskytnutá společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin.

(54) Komise vyslovila zejména pochybnosti ohledně:

a) výše náhrady, kterou společnost Correos obdržela za zajišťování povinnosti všeobecných služeb mezi roky 2004 a 2010 a kterou pokládala za zjevnou státní podporu, a možné nadměrné náhrady poskytnuté provozovateli;

b) slučitelnosti osvobození od daně z nemovitostí a částečného osvobození od daně z hospodářské činnosti nebo jejich povahy jakožto existující podpory, přičemž se obojí pokládalo za zjevnou státní podporu;

c) souladu navýšení kapitálu v roce 2004, 2005 a 2006 se zásadou investora v tržním hospodářství;

d) slučitelnosti náhrady poskytnuté společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin nebo její povahy jakožto existující podpory, což se považovalo za zjevnou státní podporu.

4. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

(55) Komise obdržela připomínky od dvou zúčastněných stran, a to údajného příjemce opatření podpory, společnosti Correos, a další třetí strany (dále jen „anonymní třetí strana“), která požádala o utajení totožnosti.

4.1. *PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI CORREOS*

4.1.1. NÁHRADA ZA ZAJIŠŤOVÁNÍ POVINNOSTI VŠEOBECNÝCH SLUŽEB NEPŘEDSTAVUJE NESLUČITELNOU STÁTNÍ PODPORU

(56) Podle společnosti Correos nepředstavuje náhrada za povinnost veřejných služeb poskytnutá společnosti za období 2004–2010 státní podporu. Společnost Correos se konkrétně domnívá, že náhrada nepředstavuje výhodu, jelikož splňuje čtyři kritéria stanovená v rozsudku ve věci C-280/00 (dále jen „kritéria stanovená v rozsudku ve věci Altmark“) ([8]). Společnost Correos zpochybnila závěr uvedený v rozhodnutí o zahájení řízení, že náhrada za povinnost veřejných služeb nesplňuje třetí a čtvrté kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark.

(57) Co se týká třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark, společnost Correos tvrdí, že se v něm vyžaduje, aby náhrada obdržená za poskytování veřejné služby nepřesáhla čisté náklady, což je rozdíl mezi náklady a příjmy s připočtením přiměřeného zisku. Společnost Correos se domnívá, že třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark je neoddělitelně spojeno s analýzou slučitelnosti služeb obecného hospodářského zájmu podle sdělení Komise o rámci pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2012 (dále jen „rámec z roku 2012“) ([9]). Společnost Correos zejména uvedla, že náhrada, kterou obdržela za poskytování všeobecných služeb, je v souladu s metodikou čistých ušetřených nákladů, která je obsažena v bodě 27 rámce z roku 2012, a mělo by se tudíž mít za to, že splňuje třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark.

(58) Společnost Correos uvedla, že španělská metodika, která byla použita ke stanovení náhrady pro společnost Correos, vychází ze zprávy, kterou Komise zadala poradenské společnosti National Economic Research Associates (dále jen „zpráva společnosti NERA“) ([10]). Podle společnosti Correos představuje metodika stanovení náhrady, která je obsažena ve zprávě společnosti NERA, platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů.

(59) Společnost Correos se rovněž domnívá, že se na splnění třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark vztahuje zásada legitimních očekávání. Podle společnosti Correos vytvořila Komise legitimní očekávání zveřejněním zprávy společnosti NERA, v níž byla metodika čistých ušetřených nákladů uznána jako platný způsob výpočtu náhrady za poskytování všeobecných služeb.

(60) Podle společnosti Correos není pro splnění třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark podstatné, že metodika čistých ušetřených nákladů byla zavedena až po vstupu rámce z roku 2012 v platnost.

(61) Společnost Correos se rovněž domnívá, že náhrady za povinnost všeobecných služeb, které byly poskytnuty společnosti Correos, jsou v souladu se čtvrtým kritériem stanoveným v rozsudku ve věci Altmark. V případě neexistence řízení o zadání veřejné zakázky je výše obdržené náhrady přiměřená na základě analýzy nákladů, které by vynaložil průměrný, správně řízený podnik v témže odvětví se zohledněním příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění závazku veřejné služby.

([8]) Rozsudek Soudu ve věci Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, C-280/00, EU:C:2003:415.

([9]) Sdělení Komise: Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15.

([10]) *Costing and Financing of Universal Service Obligations in the Postal Sector in the European Union* (Výpočet nákladů a financování povinností poskytovat všeobecné služby v odvětví poštovních služeb v Evropské unii), závěrečná zpráva, listopad 1998, National Economic Research Associates (NERA). http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf

(62) Podle společnosti Correos studie společnosti Frontier Economics, kterou předložilo Španělsko, prokazuje, že náklady vynaložené společností Correos jsou nižší než náklady průměrného podniku v poštovním odvětví. Společnost Correos popřela pochybnosti Komise, co se týká závěrů obsažených ve zprávě společnosti Frontier Economics:

a) Komise za prvé nedospěla ve svých rozhodnutích o státní podpoře k závěru, že poskytovatelé všeobecných služeb v Řecku a Itálii nebyli nákladově efektivní, a tudíž zařazení těchto provozovatelů poštovních služeb do vzorku společností, které společnost Frontier Econonomics posoudila za účelem prokázání nákladové efektivnosti společnosti Correos, nelze považovat za problematické.

b) Za druhé, skutečnost, že studie společnosti Frontier Economics byla vypracována dodatečně, není podstatná vzhledem k příslušné judikatuře a praxi Komise, která v minulosti souhlasila se zohledněním studií, které byly vypracovány až po přijetí určitého opatření.

c) Tvrzení Komise, že metodika výpočtu nákladů, kterou použilo Španělsko, nezohledňuje efektivnost, je rovněž v rozporu se skutečností, že způsob výpočtu čistých nákladů na zajišťování povinnosti všeobecných služeb vychází ze zprávy společnosti NERA, kterou zadala Komise. Je proto třeba mít za to, že tato metoda je v souladu s právem EU.

(63) Společnost Correos také uvádí, že pokud by Komise dospěla k závěru, že opatření představuje státní podporu, je nutné tuto podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

(64) Společnost Correos zopakovala, že metodika stanovení náhrady, kterou použily španělské orgány a která je obsažena ve zprávě společnosti NERA, představuje platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů a Komise by ji měla uznat. Společnost Correos se také domnívá, že za poskytování všeobecných služeb v období 2004–2010 neobdržela nadměrnou náhradu, jelikož náhrada byla vypočtena podle metodiky čistých ušetřených nákladů bez započtení přiměřeného zisku.

(65) Pokud by Komise dospěla k závěru, že opatření může zahrnovat neslučitelnou státní podporu, trvá společnost Correos na tom, že by Komise měla zohlednit dividendy vyplacené státu v období 2004–2010 jako snížení náhrady poskytnuté společnosti Correos.

4.1.2. OSVOBOZENÍ OD DANĚ Z NEMOVITOSTÍ (IBI) A OD DANĚ Z HOSPODÁŘSKÉ ČINNOSTI (IAE)

(66) Co se týká osvobození od daně z nemovitostí, společnost Correos nejprve objasnila, že by tato opatření neměla být posouzena na základě poštovního zákona z roku 1998 ani poštovního zákona z roku 2010, nýbrž s přímým odkazem na právní předpisy upravující jednotlivé daně.

(67) Společnost Correos se rovněž domnívá, že opatření nepředstavuje státní podporu, jelikož je nelze přičíst státu. Daňová úleva není stanovena v žádném právním předpise. Několik málo místních daňových správ stejně jako několik místních soudů uplatnilo osvobození od daně u 94 provozoven společnosti Correos z celkem 13 000. Španělský Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 7. října 2013 dospěl k závěru, že § 22 odst. 2 poštovního zákona z roku 2010 neobsahuje osvobození od daně z nemovitostí.

(68) Společnost Correos se také domnívá, že osvobození od daně z nemovitostí nelze získat zpět, jelikož se jedná o *res judicata*. Na základě judikatury soudů Unie ([11]) by měla být zásada *res judicata* respektována, pokud byla existence státní podpory posouzena v pravomocném soudním rozhodnutí. Společnost Correos má za to, že rozsudek španělského Nejvyššího soudu uplatňuje právo Unie a týká se existence státní podpory. Je proto třeba dodržet zásadu *res judicata* a v daném případě by mělo být zabráněno zpětnému získání.

(69) Společnost Correos se mimoto domnívá, že by se zásada *res judicata* měla pokládat za obecnou zásadu práva Unie a že by tato zásada měla být dodržena, není-li zpětné získání možné kvůli existenci pravomocného rozsudku, v němž již byla zjištěna existence podpory.

([11]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. března 2006, Kapferer, C-234/04, ECLI:EU:C:2006:178, body 20 a 21; rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 2009, Asturcom Telecomunicaciones, C40/08, ECLI:EU:C: 2009:615; rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, ECLI:EU:C:2015:742, body 36 a 45.

(70) Co se týká osvobození od daně z hospodářské činnosti, společnost Correos tvrdí, že částečně osvobození od této daně nepředstavuje státní podporu. Společnost Correos konkrétně uvádí, že částečné osvobození od daně není selektivní, jelikož je odůvodněno logikou systému daně z hospodářské činnosti. Podle společnosti Correos je povahou či vnitřní logikou daně z hospodářské činnosti zdanění hospodářských činností s cílem zasáhnout do výroby či distribuce zboží a poskytování služeb. Společnost Correos vykonává hospodářské činnosti, které spočívají ve výrobě zboží a poskytování služeb, podílí se však rovněž na poskytování veřejných služeb, jako je povinnost všeobecných služeb, jež nesledují hospodářský účel. To tudíž odůvodňuje částečné osvobození od daně z hospodářské činnosti.

(71) Společnost Correos má také za to, že částečné osvobození od daně z hospodářské činnosti představuje existující podporu. Osvobození od daně z hospodářské činnosti bylo zavedeno před přistoupením Španělska k EHS. Tzv. licenční kvóta, což byla forma daně z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti, byla přijata nařízením č. 3313/1966 ze dne 29. prosince 1966. Zákonem č. 39/1988 ze dne 28. prosince 1988 byla daň z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti ve formě licenční kvóty nahrazena daní z hospodářské činnosti. Podle společnosti Correos nedošlo od roku 1966 k podstatným změnám zdanitelného plnění.

4.1.3. NAVÝŠENÍ KAPITÁLU V LETECH 2004, 2005 A 2006

(72) Společnost Correos tvrdí, že navýšení kapitálu v letech 2004, 2005 a 2006 jsou v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství a že společnost Correos nezvýhodňují.

(73) Podle společnosti Correos analýza investic, které se uskutečnily v důsledku navýšení kapitálu mezi roky 2004–2006, prokazuje, že španělský stát navýšil kapitál jakožto akcionář a že tyto investice mohl provést jakýkoli soukromý investor.

(74) Společnost Correos uvedla, že navýšení kapitálu reagovala na potřebu společnosti Correos uskutečnit investice překračující průměrný objem investic společnosti. Cíl navýšení kapitálu je uveden ve zprávě z vystoupení společnosti Correos před Kongresem poslanců („el Congreso de los Diputados“) dne 4. října 2005. Ve zprávě se odkazuje na souvislost mezi navýšeními kapitálu a potřebou uskutečnit nové investice ve společnosti. Cílem navýšení kapitálu bylo provedení modernizace ve společnosti Correos k zvýšení efektivnosti a kvality služeb poskytovaných touto společností.

(75) Společnost Correos tvrdí, že ziskovost investic prokazuje, že by podobnou investici uskutečnil jakýkoli soukromý investor, jelikož vnitřní míra návratnosti navýšení kapitálu byla vyšší než kapitálové náklady společnosti Correos.

(76) Společnost Correos také uvedla, že dodržení zásady investora v tržním hospodářství nevyžaduje nutně přesné posouzení ziskovosti *ex ante* v případě, že se jedná o akcionáře poskytovatele služeb obecného hospodářského zájmu, jako je povinnost všeobecných služeb. Takovýto akcionář musí při rozhodování o uskutečnění či neuskutečnění investice nutně zohlednit povinnost společnosti poskytovat služby obecného hospodářského zájmu.

(77) Za této situace postačuje na základě objektivních a ověřitelných důkazů prokázat, že by soukromý investor se stejným závazkem veřejné služby jednal stejně.

(78) Podle společnosti Correos vyvodil tento závěr Soudní dvůr ve svých rozsudcích ve věci Chronopost I ([12]) a Chronopost II ([13]), v nichž uznal, že vnitřní míra návratnosti, která byla vypočítána *ex post*, představovala vhodný způsob zjištění souladu navýšení kapitálu se zásadou investora v tržním hospodářství.

4.1.4. NÁHRADY ZA DISTRIBUCI VOLEBNÍCH TISKOVIN

(79) Společnost Correos tvrdí, že distribuci volebních tiskovin politických kandidátů v rámci organizace voleb je nutno pokládat za součást výsad státu.

([12]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. července 2003, spojené věci Chronopost/UFEX a další, C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, ECLI:EU:C2003:388.

([13]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, spojené věci Chronopost a La Poste/UFEX a další, C-341-06 a C-342/06P, ECLI:EU:C2008:375.

(80) Společnost Correos zejména uvedla, že distribuce volebních tiskovin představuje základní funkci státu, jelikož je součástí všeobecného volebního systému, souvisí s ústavní úlohou politických stran a zaměstnanci společnosti Correos jednají při výkonu této činnosti jako státní úředníci.

(81) Podle společnosti Correos je proto distribuce volebních tiskovin politických kandidátů vzhledem ke svému cíli, povaze a uspořádání neoddělitelně spojena s výkonem veřejné moci ze strany státu. Nepředstavuje tudíž hospodářskou činnost a společnost Correos by se neměla pokládat za podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(82) Pokud by Komise měla za to, že distribuce volebních tiskovin politických kandidátů představuje hospodářskou činnost, společnost Correos se domnívá, že neposkytuje společnosti Correos selektivní výhodu. Tuto činnost svěřil společnosti Correos stát jakožto jedinému provozovateli poštovních služeb, jenž je schopen zajistit tuto službu s požadovanými charakteristikami a v požadované kvalitě. S ohledem na distribuci volebních tiskovin politických kandidátů se tudíž společnost Correos nenachází ve srovnatelné právní a faktické situaci s ostatními podniky v poštovním odvětví.

(83) Pokud by Komise dospěla k závěru, že opatření představuje státní podporu, společnost Correos tvrdí, že by se toto opatření mělo považovat za existující podporu. Snížená sazba za zasílání volebních tiskovin politických kandidátů je zavedena od roku 1977, kdy se volby konaly dne 15. června 1977. Volby dne 15. června 1977 byly uspořádány podle královského nařízení č. 20/1997 ze dne 18. března 1977, jež poprvé stanovilo zvláštní sazbu za distribuci volebních tiskovin.

(84) Společnost Correos objasnila, že přesná částka snížené sazby (jedna peseta, což odpovídá 0,006 EUR) byla blíže upravena v ministerské vyhlášce z roku 1977. Podle společnosti Correos je tato snížená sazba zavedena od té doby. Španělský Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 2. října 2006 ([14]) dospěl k závěru, že snížená sazba za distribuci volebních tiskovin týkajících se politických kandidátů, která je dosud zavedena, činí jednu pesetu (0,006 EUR).

(85) Královské nařízení č. 20/1977 bylo později nahrazeno organickým zákonem č. 5/1985 ze dne 19. června 1985 o všeobecném volebním systému („LOREG“), který obsahoval stejné znění týkající se snížených sazeb za distribuci volebních tiskovin politických kandidátů.

(86) Pokud Komise dospěje k závěru, že opatření představuje státní podporu, má společnost Correos rovněž za to, že by tato podpora měla být prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem.

(87) Za prvé, dotyčné opatření představuje skutečnou službu obecného hospodářského zájmu. Ustanovení poštovního zákona z roku 1998 i § 22 odst. 5 poštovního zákona z roku 2010 uznávají, že poskytovatel všeobecných služeb může být pověřen závazky týkajícími se distribuce volebních tiskovin s cílem zajistit řádný průběh volebních procesů. V § 22 odst. 5 poštovního zákona z roku 2010 se mimoto uznává, že by za toto pověření měla být poskytována náhrada.

(88) Společnost Correos se domnívá, že opatření je slučitelné podle rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2012 ([15]). Společnost Correos uvedla, že rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2012 je použitelné, jelikož průměrná roční náhrada poskytnutá společnosti Correos je nižší než 15 milionů EUR.

4.2. *PŘIPOMÍNKY ANONYMNÍ TŘETÍ STRANY*

(89) Anonymní třetí strana souhlasí s předběžnými závěry, k nimž Komise dospěla v rozhodnutí o zahájení řízení, co se týká těchto opatření:

a) náhrady poskytnuté společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb;

b) osvobození od daně z nemovitostí (IBI) a od daně z hospodářské činnosti (IAE);

([14]) Rozsudek španělského Nejvyššího soudu ze dne 2. října 2006, Rec. 89/2004.

([15]) Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3).

c) navýšení kapitálu poskytnutá společnosti Correos v letech 2004, 2005 a 2006;

d) náhrada poskytnutá společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin.

(90) Anonymní třetí strana rovněž výslovně souhlasí s tím, že by se probíhající šetření mělo zaměřit na opatření uvedená v 89. bodě odůvodnění.

(91) Upozornila však Komisi na řadu opatření, jimiž se Komise v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 nezabývala a která by podle jejího názoru měla být rovněž posouzena.

(92) Podle anonymní třetí strany ([16]):

— společnost Correos obdržela mezi roky 1998 a 2003 státní podporu ve výši nejméně 794 milionů EUR,

— společnost Correos nabyla v důsledku poskytování všeobecných služeb bezplatně poštovní síť 9 054 kontaktních míst pro zákazníky a tato síť poskytuje společnosti Correos konkurenční výhodu při doručování balíků do hmotnosti 20 kg ([17]),

— společnost Correos měla prospěch z některých nehmotných nebo výhradních práv, jako jsou smlouvy podepsané mezi společností Correos a veřejnou správou, právo ověřovat poštovní komunikaci, právo používat výraz „España“, pronájem veřejné domény a rovněž celní výsady,

— společnost Correos měla prospěch z náhrad, které stát poskytl v souvislosti s financováním propagačních a komunikačních kampaní,

— skutečnost, že španělské orgány jsou zastoupeny v řídících orgánech společnosti Correos, znamená pro společnost Correos výhody a výsady. Jednou z těchto výhod je to, že společnost Correos není podle zákona dosud nucena uplatňovat náležitou metodiku stanovení náhrady. Společnost Correos obdržela za období 2011–2016 náhradu ve výši přibližně 1,3 miliardy EUR na základě uplatňování metodiky stanovení náhrady, kterou Komise v rozhodnutí o zahájení řízení zpochybnila ([18]),

— společnost Correos neuplatňuje u některých poštovních služeb, jež jsou předmětem individuálně sjednaných dohod, sazby DPH, což zahrnuje neslučitelnou státní podporu,

— společnost Correos provedla navýšení kapitálu ve společnosti Correos Express, což je dceřiná společnost skupiny Correos, s cílem uhradit ztráty ve výši přibližně 233 milionů EUR, což představuje státní podporu pro společnost Correos Express,

— společnost Correos používá politiku predátorských cen, což je důsledkem státní podpory, kterou dostává.

5. **PŘIPOMÍNKY ŠPANĚLSKA**

5.1. *PŘIPOMÍNKY ŠPANĚLSKA K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ Z ROKU 2016*

5.1.1. NÁHRADA ZA ZAJIŠŤOVÁNÍ POVINNOSTI VŠEOBECNÝCH SLUŽEB POSKYTNUTÁ NA ZÁKLADĚ POŠTOVNÍHO ZÁKONA Z ROKU 1998

(93) Španělsko se domnívá, že opatření nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Španělské orgány zejména tvrdí, že opatření neposkytuje společnosti Correos hospodářskou výhodu, jelikož náhrady za povinnost všeobecných služeb splňují kritéria stanovená v rozsudku ve věci Altmark ([19]). Španělské orgány rovněž objasnily, že dotyčné opatření nebylo oznámeno, jelikož se domnívaly, že je v souladu s kritérii stanovenými v rozsudku ve věci Altmark.

([16]) Komise podotýká, že některé z těchto záležitostí nepředstavují (jak se zdá) státní podporu (např. údajné predátorské ceny), jiné nesouvisejí přímo se společností Correos (např. údajné křížové financování společnosti Correos Express) a s ohledem na ostatní záležitosti nebyly zjištěny skutečnosti (např. údajná náhrada za financování propagačních a komunikačních kampaní společnosti Correos).

([17]) Anonymní třetí strana odkazuje rovněž na rozšíření rozsahu povinnosti všeobecných služeb na balíky do 20 kg stanovené v poštovním zákonu z roku 2010 jako na náznak zájmu společnosti Correos o rozšíření činnosti s cílem soutěžit s ostatními společnostmi poskytujícími balíkové služby na španělském trhu balíkových služeb s využitím svého postavení poskytovatele všeobecných služeb.

([18]) Komise posoudí náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté společnosti Correos podle poštovního zákona z roku 2010 v jiném rozhodnutí (viz 32. bod odůvodnění).

([19]) Rozsudek Soudu ve věci Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, C-280/00, EU:C:2003:415.

(94) Španělské orgány tvrdí, že opatření splňuje třetí podmínku stanovenou v rozsudku ve věci Altmark, která vyžaduje, aby náhrada za povinnost všeobecných služeb nepřesáhla čisté náklady (tj. náklady po odečtení příslušných příjmů a s připočtením přiměřeného zisku) na závazek veřejné služby. Španělsko uvádí, že zavedlo platnou metodiku stanovení náhrady, která odpovídá metodice čistých ušetřených nákladů uvedené ve směrnici 2008/6/ES. Španělské orgány tvrdí, že metodika, kterou používají, vychází ze zprávy společnosti NERA, kterou Komise zadala poradenské společnosti National Economic Research Associates. Podle Španělska představuje metodika stanovení náhrady, která je obsažena ve zprávě společnosti NERA, platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů. Komise se mýlí, pokud předpokládá, že nadměrná náhrada (včetně v kontextu rozsudku ve věci Altmark) může být vypočtena pouze s použitím metodiky nákladového účetnictví, jež vede k závěru, že společnosti Correos byla v období 2004–2010 poskytnuta vyšší částka, než jakou lze považovat za nezbytnou k uhrazení veškerých nákladů vynaložených při plnění povinnosti všeobecných služeb nebo části těchto nákladů.

(95) Španělské orgány rovněž tvrdí, že opatření splňuje čtvrté kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark. Čtvrté kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark vyžaduje, aby v případě neexistence řízení o zadání veřejné zakázky byla výše obdržené náhrady přiměřená na základě analýzy nákladů, které by vynaložil průměrný, správně řízený a přiměřeně vybavený podnik v témže odvětví se zohledněním příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění závazků veřejné služby. Podle španělských orgánů lze srovnání provést pouze s podnikem ve stejném odvětví, v tomto případě v poštovním odvětví. Španělsko popřelo pochybnosti, které Komise vyslovila s ohledem na závěry uvedené ve zprávě společnosti Frontier Economics, v níž se uvádělo, že opatření je v souladu se čtvrtým kritériem stanoveným v rozsudku ve věci Altmark. Podle Španělska Komise v žádném svém rozhodnutí neprokázala, že provozovatelé poštovních služeb z Řecka a Itálie nebyli efektivní. Španělsko se mimoto domnívá, že pro splnění čtvrtého kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark není podstatné, že studie byla provedena *ex post*. Ve svých předchozích rozhodnutích se Komise nedomnívala, že studie *ex post* představuje překážku pro uznání splnění čtvrtého kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark. Španělsko odkazuje zejména na rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2008, které se týkalo společnosti Poste Italiane ([20]). Podle Španělska byly zprávy provedené *ex post* uznány v ustálené judikatuře. Španělsko odkazuje konkrétně na rozsudek ve věci Chronopost/La Poste ([21]), v němž Tribunál uznal zprávu vypracovanou *ex post*.

(96) Španělské orgány se domnívají, že pokud by se opatření považovalo za státní podporu, mělo by být prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Španělsko zejména soudí, že opatření splňuje kritéria slučitelnosti stanovená v rámci z roku 2012.

(97) Španělské orgány popřely pochybnosti Komise týkající se úplnosti pověřovacího aktu, který stanoví závazky veřejné služby a způsoby výpočtu náhrady. Podle španělských orgánů může pověřovací akt sestávat z jednoho či více závazných právních aktů. Členské státy mohou rozhodnout o konkrétní formě tohoto pověřovacího aktu. Mimoto není nutné, aby tento akt obsahoval konkrétní odkaz na pojem „pověřovací akt“. Španělské orgány se zejména domnívají, že opatření splňuje požadavek stanovený v bodě 16 písm. e) rámce z roku 2012, podle něhož má pověřovací akt obsahovat ustanovení pro vyloučení vyplacení nadměrné vyrovnávací platby a jejího vrácení. To prokazuje skutečnost, že nadměrná náhrada poskytnutá v roce 2005 byla posléze v dalších letech získána zpět.

(98) Co se týká možnosti použít jako metodiku pro výpočet náhrady čisté ušetřené náklady, španělské orgány tvrdí, že bod 69 rámce z roku 2012 nestanoví povinnost používat metodiku čistých ušetřených nákladů ani členským státům nezakazuje používání této metodiky. V bodě 184 Příručky k uplatňování pravidel Evropské unie pro státní podporu, veřejné zakázky a vnitřní trh v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu, zejména sociálních služeb obecného zájmu ([22]) je objasněno, že cílem nepoužitelnosti metodiky čistých ušetřených nákladů podle bodu 69 rámce z roku 2012 je neuložení dodatečné zátěže členským státům s ohledem na opatření, která existovala před tím, než byla stanovena povinnost používat tuto metodiku. Španělské orgány se proto domnívají, že metodika čistých ušetřených nákladů, kterou zavedlo Španělsko, je platnou metodikou, kterou lze v souladu s právními předpisy použít k výpočtu náhrady poskytnuté před rokem 2012.

([20]) Viz rozhodnutí Komise 2009/554/ES ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C 49/06 (ex NN 65/06), kterou Itálie poskytla jako odměnu společnosti Poste Italiane za distribuci poštovních spořitelních certifikátů (Úř. věst. L 189, 21.7.2009, s. 3).

([21]) Rozsudek ve věci Ufex a další v. Komise, T-613/97, ECLI:EU:T:2006:150.

([22]) Zveřejněno Komisí dne 18. února 2013 (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_cs.pdf)

(99) Jak je objasněno v 94. bodě odůvodnění, španělské orgány mají za to, že španělská metodika výpočtu náhrady za poskytování všeobecných služeb, která vychází ze zprávy společnosti NERA, odpovídá metodice čistých ušetřených nákladů. Španělské orgány se domnívají, že v tomto ohledu není podstatné, že španělská metodika nezahrnuje pobídky k zvyšování efektivnosti a nehmotné výhody, jelikož v době, kdy Španělsko metodiku zavedlo, tato dvě kritéria neexistovala. Tato kritéria zavedla později směrnice 2008/6/ES a rámec z roku 2012.

(100) Španělské orgány zpochybnily metodiku a kritéria, která Komise použila v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 s ohledem na přiměřený zisk. Španělské orgány tvrdí, že by neměla existovat referenční hodnota přiměřeného zisku vztahující se na všechny provozovatele poštovních služeb a že by toto mělo být posouzeno v každém jednotlivém případě. Referenční hodnota přiměřeného zisku, kterou Komise použila v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2012 týkajícím se společnosti bpost ([23]), by se neměla považovat za referenční hodnotu platnou pro ostatní provozovatele poštovních služeb. Za prvé, věc týkající se společnosti bpost se značně liší od situace společnosti Correos, jelikož věc bpost nesouvisí s poskytováním všeobecných služeb, nýbrž jiných služeb obecného hospodářského zájmu. Komise za druhé neuplatňuje referenční hodnotu přiměřeného zisku, která byla stanovena v rozhodnutí ve věci bpost, důsledně, jelikož v jiných rozhodnutích Komise ([24]) připustila vyšší referenční hodnoty.

5.1.2. OSVOBOZENÍ OD DANĚ Z NEMOVITOSTÍ (IBI) A OD DANĚ Z HOSPODÁŘSKÉ ČINNOSTI (IAE)

(101) Co se týká osvobození od daně z nemovitostí, španělské orgány objasnily, že poštovní zákon z roku 1998 ani poštovní zákon z roku 2010 neosvobodil společnost Correos od daně z nemovitostí. Některé španělské soudy se však při výkladu ustanovení poštovního zákona z roku 1998 a poštovního zákona z roku 2010 domnívaly, že se osvobození od daně z nemovitostí vztahuje i na společnost Correos. Španělské orgány uvedly, že se osvobození od daně uplatnilo ve velmi omezených případech. Ve skutečnosti bylo uplatněno u 94 provozoven společnosti Correos z celkem 13 000.

(102) Španělské orgány se domnívají, že daňové úlevy nelze přičíst státu, jelikož vyplývají z rozhodnutí španělských soudů o vrácení dříve odvedených daní z nemovitostí společnosti Correos.

(103) Co se týká osvobození od daně z hospodářské činnosti, španělské orgány se domnívají, že by se tato daňová úleva měla považovat za existující podporu. Osvobození od daně z hospodářské činnosti bylo zavedeno před přistoupením Španělska k EHS. Podle španělských orgánů pochází osvobození od daně z hospodářské činnosti z roku 1966, kdy byla nařízením č. 3313/1966 ze dne 29. prosince 1966 zavedena daň z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti. Zákonem č. 39/1988 ze dne 28. prosince 1988 byla daň z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti ve formě licenční kvóty nahrazena daní z hospodářské činnosti. Podle Španělska se tato daň od roku 1966 podstatně nezměnila bez ohledu na skutečnost, že společnost Correos byla v době, kdy byla vzhledem ke své povaze správním subjektem, od daně plně osvobozena.

5.1.3. NAVÝŠENÍ KAPITÁLU V LETECH 2004, 2005 A 2006

(104) Španělské orgány se domnívají, že navýšení kapitálu v roce 2004, 2005 a 2006 nezahrnují státní podporu, jelikož jsou v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.

(105) Španělské orgány zdůrazňují, že navýšením kapitálu předcházela hospodářská hodnocení *ex ante*, která jsou srovnatelná s hodnocením, jež by provedl soukromý investor. Navýšení kapitálu se předpokládala ve víceletých akčních plánech, které schválil stát jakožto akcionář, a byla zahrnuta ve státním rozpočtu, což se odrazilo ve strategických plánech společnosti, jež byly vypracovány za účelem rozšíření její činnosti v oblastech s lepšími vyhlídkami a zvýšení efektivnosti v souvislosti s výrazným zpomalením na poštovním trhu.

([23]) Rozhodnutí Komise 2012/321/EU ze dne 25. ledna 2012 o opatření SA.14588(C20/09), které provedla Belgie ve prospěch společnosti De Post – La Poste (nyní „bpost“) (Úř. věst. L 170, 29.6.2012, s. 1).

([24]) Viz např. rozhodnutí Komise ze dne 28. března 2012 ve věci SA.33054 (2012/N) – Vyrovnání čistých nákladů vzniklých udržováním ekonomicky neživotaschopné sítě během období 2012-15 a prodloužením facility k financování provozu (Úř. věst. C 121, 26.4.2012, s. 1) a rozhodnutí Komise 2012/636/EU ze dne 25. ledna 2012 o opatření C 36/07 (ex NN 25/07) Německa ve prospěch společnosti Deutsche Post AG (Úř. věst. L 289, 19.10.2012, s. 1).

(106) Konkrétně strategické plány na období 2001–2006 zavedly opatření k dokončení procesu modernizace podniku a sledovaly tyto cíle:

a) zajištění budoucí udržitelnosti poštovní činnosti zvýšením efektivnosti a podporou oblastí činnosti s nejvyšší přidanou hodnotou;

b) posílení činnosti s nejlepšími vyhlídkami na růst ve střednědobém horizontu;

c) prosazování technologického rozvoje při správě databází, poskytování služeb „mailroom management“ atd.;

d) modernizace modelu řízení a organizace společnosti Correos a jeho přizpůsobení situaci na trhu.

(107) Podle španělských orgánů dosažení těchto cílů vyžadovalo, aby byly společnosti poskytnuty dodatečné prostředky k uskutečnění potřebných investic. Po analýze strategie podniku se akcionář rozhodl poskytnout tři navýšení kapitálu v celkové výši 48,08 milionu EUR, každé v hodnotě 16,027 milionu EUR, a to v rozpočtovém roce 2004, 2005 a 2006. Navýšení kapitálu se pokládala za klíčový prvek k dosažení předpokládané míry ziskovosti, která byla uvedena v akčních plánech společnosti a zohledněna v hodnocení, jež provedl jediný akcionář. Navýšení kapitálu si ve skutečnosti vyžádala potřeba uskutečnit „inkrementální“ nebo dodatečné investice navíc k běžným investicím společnosti.

(108) Španělské orgány rovněž uvedly, že hodnocení bylo obsaženo v rámci obchodních vyhlídek a výsledků souvisejících s navýšením kapitálu, který byl vypracován pro pětiletý horizont, což je přiměřené období pro posouzení toho, zda byla investiční rozhodnutí podniku uspokojivá. Tyto prognózy byly zohledněny ve víceletých akčních plánech, které byly zahrnuty ve státním rozpočtu. Víceletý akční plán schválený v rozpočtovém roce 2004 ukazoval růst ročního obratu o 3,6 % a zvýšení čistého zisku s průměrným ziskem ve výši přibližně 5 % ročně, a to v porovnání se statickým scénářem bez navýšení kapitálu. Těchto výsledků bylo dosaženo na základě stejného vyplacení kapitálu v roce 2004, 2005 a 2006, což umožnilo zavést oblasti činnosti, jež se předpokládaly ve strategických plánech, co se týká investic.

(109) Prognózy obsažené ve strategickém akčním plánu a zahrnuté ve státním rozpočtu byly zcela srovnatelné s prognózami soukromého investora v tržním hospodářství. Tyto prognózy jsou základem, z nichž stát jakožto akcionář vycházel při rozhodování o provedení tří navýšení základního kapitálu společnosti v celkové výši 48 081 000 EUR.

(110) Tyto odhady provedené *ex ante* jsou uvedeny v tabulce 3.

Tabulka 3

Víceletý akční plán z roku 2004

	2005	2006	2007	2008
Čistý obrat (v tisících EUR)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Růst obratu	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Čistý zisk nebo ztráta v daném rozpočtovém roce (v tisících EUR)	78 092	97 214	106 038	113 403
Odhadovaný čistý zisk	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Španělské orgány uvedly, že víceleté akční plány představují řádné analýzy *ex ante* týkající se hospodářských a finančních prognóz. Prognózy, které obsahují, udávají míry návratnosti odpovídající míře návratnosti, kterou by požadoval soukromý investor, což má za následek, že rozhodnutí o navýšení základního kapitálu, aby mohla společnost uskutečnit investice potřebné k dosažení předpokládaných zisků, je zcela odůvodněné. Toto rozpětí návratnosti by podle španělských orgánů vedlo soukromého investora k přijetí podobného rozhodnutí.

(112) Španělsko uvedlo, že o navýšení základního kapitálu a vyplacení částky ve výši 16,027 milionu EUR rozhodlo dne 13. prosince 2004, a to na základě víceletého finančního plánu pro rozpočtový rok 2014 s příznivými finančními prognózami uvedenými v tabulce 1. Akcionář vydal obdobně dne 5. prosince 2005 resp. 29. prosince 2006 na základě příslušných víceletých akčních plánů rozhodnutí týkající se následných navýšení. Španělsko rovněž uvádí, že skutečný vývoj parametrů použitých ve víceletých finančních plánech finanční prognózy jednoznačně zlepšil, jak je patrné v tabulce 4.

Tabulka 4

Skutečné výsledky

	2005	2006	2007	2008
Čistý obrat (v tisících EUR)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Čistý zisk nebo ztráta v daném rozpočtovém roce	9,1 %	7 %	4.9 %	3,6 %
Čistý zisk	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) K doplnění výše uvedených skutečností předložily španělské orgány rovněž ověření kritéria soukromého investora, jež provedla *ex post* společnost Ernst & Young, která dospěla k závěru, že vnitřní míra návratnosti (dále jen „míra návratnosti“) předmětných navýšení kapitálu činila 9,29 % a že tržní kapitálové náklady činily u těchto investic v době jejich uskutečnění 7,87 %.

(114) Španělské orgány se v tomto ohledu domnívají, že připomínky Komise uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 na základě rozsudku ve věci Komise v. EDF ([25]), které se týkaly potřeby provést analýzu ziskovosti před uskutečněním dotyčných investic, nezohledňují provedené hospodářské hodnocení *ex ante*, ověření kritéria soukromého investora obsažené ve zprávě sloužící jako doplňkový důkaz pro potvrzení platnosti použitého kritéria investora v tržním hospodářství.

(115) Španělské orgány v zásadě zpochybňují relevantnost rozsudku ve věci Komise v. EDF v daném případě, jelikož společnost EDF působila za běžných tržních podmínek, zatímco společnosti Correos byla svěřena povinnost všeobecných služeb. Španělské orgány tvrdí, že při analýze opatření přijatých v souvislosti s veřejným podnikem, který působí v odvětví s povinností všeobecných služeb, nelze považovat analýzu ziskovosti *ex post* za neplatnou, jelikož se poskytování služby obecného hospodářského zájmu neřídí důsledně obchodní logikou a v tomto případě je nutné zohlednit veškeré objektivní a ověřitelné údaje, které jsou k dispozici.

(116) Podle této logiky se španělské orgány domnívají, že by vhodnější judikaturou byly rozsudky ve věci Chronopost I ([26]) a Chronopost II ([27]), kdy Soudní dvůr Evropské unie schválil analýzu, kterou Komise provedla v rozhodnutí 98/365 ([28]), ve dvou rozsudcích, jež vynesl v důsledku příslušných opravných prostředků, které byly proti uvedenému rozhodnutí podány. Ve zmíněném rozhodnutí Komise posoudila, zda je chování francouzského provozovatele poštovních služeb (La Poste) jakožto akcionáře společnosti SFMI-Chronopost odůvodněné z obchodního hlediska v souladu s kritériem soukromého investora v tržním hospodářství, a porovnala *ex post* míru návratnosti navýšení kapitálu, která stát provedl ve prospěch společnosti La Poste, s náklady na vlastní kapitál.

(117) Španělské orgány rovněž uvedly, že pokud by Komise nesouhlasila s tím, že navýšení kapitálu jsou v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, měla by být posouzena podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy, jelikož představují prostředky vyhrazené na pokrytí veřejné služby a v žádném případě se nejedná o provozní podporu, a to jak z důvodu určení finančních prostředků, tak i z důvodu jejich povahy.

([25]) Rozsudek Soudu ve věci Komise v. EDF, C-124/10 P, ECLU:EU:C:2012:318.
([26]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. července 2003, spojené věci Chronopost/UFEX a další, C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, ECLI:EU:C2003:388.
([27]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, spojené věci Chronopost a La Poste/UFEX a další, C-341-06 a C-342/06P, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) Rozhodnutí Komise 98/365/ES ze dne 1. října 1997 týkající se údajné státní podpory, kterou Francie poskytla společnosti SMFI-Chronopost (Úř. věst. L 164, 9.6.1998, s. 37).

5.1.4. DISTRIBUCE VOLEBNÍCH TISKOVIN TÝKAJÍCÍCH SE POLITICKÝCH KANDIDÁTŮ

(118) Španělské orgány se domnívají, že distribuce volebních tiskovin ze strany společnosti Correos nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Všechny činnosti, které společnost Correos vykonává v souvislosti s organizací voleb, a zejména distribuce volebních tiskovin týkajících se politických kandidátů, nepředstavují hospodářské činnosti, jelikož se jedná o výsadu státu.

(119) Co se týká distribuce volebních tiskovin politických kandidátů, španělské orgány zpochybnily zejména závěry uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení, že dané opatření představuje hospodářskou činnost. Španělské orgány tvrdí, že stát nezavedl tržní nástroje k zajištění toho, aby všichni voliči obdrželi volební tiskoviny politických kandidátů. Volební proces zahrnuje řadu činností, přičemž všechny z nich jsou nezbytné a vzájemně propojené a jejich cílem je zajistit základní právo volit. Tuto činnost je proto třeba pokládat za výsadu státu.

(120) Španělské orgány se domnívají, že pokud by opatření představovalo podporu, jednalo by se o existující podporu, jelikož pochází z doby před přistoupením Španělska k Evropskému hospodářskému společenství v roce 1986. Náhrada poskytovaná politickým kandidátům za distribuci volebních tiskovin je zavedena od roku 1977 bez podstatných změn. V § 44 odst. 3 královského legislativního nařízení č. 20/1977 ze dne 18. března 1977 týkajícího se voleb je stanoveno, že zvláštní poštovní sazby vztahující se na volební tiskoviny rozesílané politickými kandidáty budou stanoveny v ministerské vyhlášce. Ministerská vyhláška ze dne 3. března 1977 a ministerská vyhláška ze dne 4. května 1977 stanovily pevnou sazbu ve výši jedné pesety za dopisy do 50 g a tato sazba se od té doby nezměnila.

(121) § 53 organického zákona č. 5/1985 ze dne 19. června 1985 o všeobecném volebním systému znovu uložil povinnost stanovit zvláštní sazbu, která se politickým kandidátům účtuje za zasílání volebních tiskovin, ministerskou vyhláškou. V § 1 ministerské vyhlášky ze dne 13. října 1985 se uvádělo, že jsou i nadále platné zvláštní sazby stanovené v ministerské vyhlášce ze dne 3. května 1977. Posléze bylo v § 1 ministerské vyhlášky ze dne 30. dubna 1986 stanoveno, že i nadále platí zvláštní sazby uvedené v § 1 ministerské vyhlášky ze dne 30. dubna 1985, tj. zvláštní sazby uvedené v ministerské vyhlášce ze dne 3. května 1977. § 12 královského nařízení č. 605/1999 ze dne 6. dubna 1999 ani poštovní zákony z roku 1998 a 2010 zvláštní sazbu vztahující se na politické kandidáty nezměnily a tato je v současnosti stanovena v § 59 organického zákona č. 5/1985 ze dne 19. června 1985 o všeobecném volebním systému, v němž se odkazuje na zvláštní sazby stanovené v ministerské vyhlášce ze dne 3. března 1977.

(122) Španělské orgány mimoto tvrdí, že pokud by se opatření považovalo za státní podporu, mělo by být prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

(123) Vzhledem k desetileté promlčecí lhůtě uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení (od 14. února 2004 do 14. února 2014) španělské orgány tvrdí, že by posuzovaným obdobím mělo být období 2004–2012, jelikož v roce 2013 se volby nekonaly.

(124) Pověření službou obecného hospodářského zájmu v období 2004–2011 bylo stanoveno v ministerských vyhláškách, které stanovily obsah, rozsah a dobu trvání závazku veřejné služby. Svěření služby obecného hospodářského zájmu společnosti Correos v letech 2011 a 2012 bylo pro každé volby stanoveno v dohodě Rady ministrů. Tyto dohody uvádějí povahu, obsah, rozsah a dobu trvání služby obecného hospodářského zájmu. Tabulka 5 mimoto prokazuje, že celková náhrada, kterou společnost Correos obdržela za doručování volebních tiskovin během voleb, jež se konaly od roku 2004 do roku 2012, každopádně nepřesahuje vynaložené náklady.

Tabulka 5

Nedostatečná náhrada poskytnutá společnosti Correos za doručování volebních tiskovin

(v EUR)

Rok	Druh voleb	Celkové náklady	Příjmy 0,006 EUR za položku	Náhrada za distribuci volebních tiskovin	Příjmy + náhrada celkové náklady
2004	Celostátní	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005	Regionální	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(v EUR)

Rok	Druh voleb	Celkové náklady	Příjmy 0,006 EUR za položku	Náhrada za distribuci volebních tiskovin	Příjmy + náhrada celkové náklady
2006	Regionální	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007	Celostátní/regionální	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008	Celostátní/regionální	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009	Celostátní/regionální	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010	Regionální	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011	Celostátní/regionální	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012	Regionální	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013	Nepoužitelné.	[…]	[…]		[…]
	CELKEM	**[…]**	**[…]**	**148 113 264**	**[…]**

(*) Důvěrné údaje.

5.2. *VYJÁDŘENÍ ŠPANĚLSKA K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN*

(125) Španělské orgány za prvé podotkly, že stěžovatel, jehož dopis vedl k zahájení tohoto řízení, nepodal k rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 žádné připomínky. Španělské orgány podotýkají, že jedinými třetími stranami, které podaly připomínky, jsou společnost Correos y Telégrafos, S.A. a anonymní strana zastupující odvětví balíkových služeb, jak lze odvodit z obsahu podaných připomínek.

5.2.1. VYJÁDŘENÍ K PŘIPOMÍNKÁM ANONYMNÍ TŘETÍ STRANY

(126) Španělské orgány odkazují na své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 týkající se řady záležitostí, s ohledem na něž anonymní třetí strana nepředložila žádná další konkrétní tvrzení.

(127) Španělské orgány mimoto podaly určité dodatečné připomínky týkající se níže uvedených záležitostí.

5.2.1.1. ***Prodloužení období, které je předmětem šetření***

(128) Španělské orgány se domnívají, že žádost o rozšíření šetření na promlčenou dobu je nepřípustná a nekonzistentní, jelikož podle ustálené judikatury Soudního dvora zkoumá Komise v rámci formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy opatření, která vyvolávají vážné pochybnosti ohledně slučitelnosti, pouze tehdy, byla-li tato opatření provedena mimo desetileté promlčecí období. Španělské orgány rovněž uvádějí, že anonymní třetí strana toto právní hledisko uznala ve svých připomínkách, v nichž uvádí, že „*je jasné, že tyto částky nemohou být předmětem vyšetřovacího řízení, jelikož uplynula promlčecí lhůta pro přezkum*“.

(129) Španělské orgány se také domnívají, že žádost o rozšíření šetření o období po roce 2010 je neopodstatněná, jelikož se španělský stát omezil na poskytování záloh ze státního rozpočtu, které budou upraveny, jakmile budou stanoveny čisté náklady, a to po předložení nového plánu *Plan de Prestación* a poté, co Evropská komise vydá ohledně něj své stanovisko.

(130) Španělské orgány mají za to, že třetí strana nepřímo uznává, že čisté náklady nelze stanovit, dokud nebude přijat nový plán *Plan de Prestación*, jelikož ve svých připomínkách odkazuje na poznámky k roční účetní závěrce společnosti Correos za rok 2014, v nichž se uvádí: „*Na částky uvedené v účetní závěrce může mít případně dopad rozhodnutí CNMC* ([29]) *ohledně výpočtu čistých nákladů poskytovatele všeobecných služeb v letech 2011, 2012 a 2013, který se liší od výpočtu ve státním rozpočtu. Tento konečný dopad nelze vypočítat do doby vstupu nového plánu Plan de Prestación v platnost, který stanoví metodiku a prvky výpočtu čistých nákladů.*“

5.2.1.2. ***Údajné zvýhodnění v souvislosti s osvobozením od DPH***

(131) Co se týká osvobození od DPH, španělské orgány objasnily, že to je ve španělských právních předpisech stanoveno zcela v souladu s ustanoveními směrnice EU, která tuto záležitost upravuje. Španělské orgány rovněž uvedly, že podmínka přičitatelnosti není splněna, pokud vnitrostátní opatření provádí akt Společenství, s ohledem na nějž neexistuje žádný prostor pro uvážení, jak bylo uvedeno v rozsudku Soudního dvora ze dne 23. dubna 2009 ve věci Puffer (C-460/07) ([30]).

5.2.1.3. ***Údajné náhrady poskytnuté státem na financování propagačních a komunikačních kampaní***

(132) Španělské orgány popřely, že společnost Correos mohla mít prospěch z podpory na financování propagačních a komunikačních kampaní.

(133) Španělské orgány zejména objasnily, že související institucionální propagační a komunikační plány, které zmínila anonymní třetí strana jako známku takovéto podpory, zahrnují veškeré činnosti, které vykonávají orgány všeobecné státní správy i veřejné podniky v této oblasti, pro statistické účely, náklady společnosti Correos na propagaci uvedené v těchto plánech však byly vždy hrazeny z prostředků této společnosti.

(134) Španělské orgány objasnily, že jak je uvedeno v samotném plánu, Komise pro institucionální propagaci a komunikaci, správní kolektivní orgán, zahrnuje do plánu veškeré institucionální kampaně, které má provést všeobecná státní správa a příslušné orgány. Stejně jako ostatní veřejné podniky vypracovává i společnost Correos y Telégrafos, S.A. vlastní propagační plány, které jsou financovány z jejích vlastních zdrojů a jsou do tohoto plánu zahrnuty pouze pro statistické účely.

5.2.2. VYJÁDŘENÍ K PŘIPOMÍNKÁM SPOLEČNOSTI CORREOS

(135) Španělské orgány souhlasí s připomínkami, které podala společnost Correos y Telégrafos, S.A.

(136) Španělské orgány reagovaly na žádost společnosti Correos, která byla uvedena v jejích písemných připomínkách, aby byly vyplacené dividendy odečteny od nadměrné náhrady uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016, a zopakovaly, že dosud nebyl předložen důkaz o existenci takovéto nadměrné náhrady.

(137) Španělsko však zopakovalo rovněž své připomínky, v nichž zdůraznilo, že je nutné zohlednit výplatu dividend za účelem snížení případné podpory, která může být určena na konci formálního vyšetřovacího řízení. Tyto mimořádné a jednorázové dividendy, které společnost Correos vyplatila státu, je třeba podle španělských orgánů vzít v úvahu při výpočtu veřejných prostředků, které byly poskytnuty společnosti Correos, v souladu s rozhodnutím Komise ve věci Statsbaner ([31]).

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: CNMC vydá rozhodnutí poté, co budou pro tyto jednotlivé roky stanoveny čisté náklady na všeobecnou poštovní službu a nespravedlivou zátěž.
([30]) Rozsudek ve věci Sandra Puffer v. Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, C-460/07, ECLI:EU:C:2009:254.
([31]) Rozhodnutí Komise 2011/3/EU ze dne 24. února 2010 o smlouvách o veřejných službách mezi dánským ministerstvem dopravy a Danske Statsbaner (státní podpora C 41/08 (ex NN 35/08)) (Úř. věst. L 7, 11.1.2011, s. 1).

5.3. *DODATEČNÉ PŘIPOMÍNKY ŠPANĚLSKA*

5.3.1. ALTERNATIVNÍ ZPŮSOBY VÝPOČTU NADMĚRNÉ NÁHRADY ZA POVINNOST VŠEOBECNÝCH SLUŽEB V OBDOBÍ 2004–2010

(138) Španělské orgány zopakovaly, že náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté společnosti Correos v období 2004–2010 nezahrnují státní podporu, a pokud by se jednalo o takovouto podporu, měla by se pokládat za slučitelnou podporu, a zároveň se domnívaly, že i v případě přijetí přístupu, který Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 a který se týká použití metody přidělování nákladů ([32]), lze případnou nadměrnou náhradu vypočítat pouze na základě těchto předpokladů:

(139) Za prvé, vyhrazenou a nevyhrazenou oblast je nutno uvážit zvlášť: vyhrazená oblast odpovídá povinnosti poskytovat všeobecné poštovní služby v rámci monopolu; nevyhrazená oblast zahrnovala všeobecné poštovní služby. Náhrada za vyhrazenou oblast mimoto sledovala metodu, jejíž výsledky zcela odpovídají metodě přidělování nákladů, zatímco v nevyhrazené oblasti se uplatňoval přístup založený na čistých ušetřených nákladech, přičemž náhrada byla vypočítána a stanovena pro každou oblast zvlášť. Tyto oblasti by se tudíž měly považovat za dvě rozdílné služby obecného hospodářského zájmu, které jsou posouzeny zvlášť a na něž se vztahují rozdílné metodiky stanovení náhrady. Podle španělské metodiky odpovídá náhrada za vyhrazenou oblast čistým účetním nákladům (celkové náklady po odečtení příjmů), zatímco náhrada za nevyhrazenou oblast je vypočítána podle přístupu založeného na čistých ušetřených nákladech, který zahrnuje výsledné ztráty u ztrátových segmentů nevyhrazené oblasti, přičemž se předpokládá, že by soukromý provozovatel tyto segmenty ukončil, pokud by neexistovaly závazky veřejné služby.

(140) Podle této logiky by z celkové částky náhrady za povinnost všeobecných služeb ve výši přibližně 955,237 milionu EUR, která byla poskytnuta společnosti Correos v období 2004–2010, byla částka ve výši přibližně 637,850 milionu EUR (účetní ztráta vyhrazené oblasti) přidělena vyhrazené oblasti a částka ve výši 317,387 milionu EUR (zbývající část) by byla přidělena nevyhrazené oblasti (viz tabulka 6).

Tabulka 6

Náhrady za vyhrazenou a nevyhrazenou oblast všeobecných služeb

(v milionech EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Vyhrazená oblast	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Nevyhrazená oblast	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Celkem	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Španělské orgány se domnívají, že by tyto dvě náhrady měly být posouzeny zvlášť, což by vedlo k jinému výsledku, než k jakému Komise dospěla v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016.

5.3.1.1. ***Posouzení náhrady za vyhrazenou oblast v rámci povinnosti všeobecných služeb***

(142) Španělské orgány navrhly, aby se náhrady za vyhrazenou oblast všeobecných služeb posoudily s použitím metody přidělování nákladů a referenční hodnoty provozního ziskového rozpětí ([33]) ve výši 4,8 % (referenční hodnota použitá v rozhodnutí ve věci bpost v případě pověření s nízkým rizikem).

([32]) Metoda přidělování nákladů spočívá ve výpočtu čistých nákladů na plnění závazku veřejné služby (jako je povinnost všeobecných služeb), a to jako vynaložených nákladů po odečtení příjmů získaných při plnění závazků veřejné služby. Podle metody přidělování nákladů lze k těmto čistým nákladům při výpočtu maximální výše přípustné náhrady připočítat přiměřený zisk.

([33]) Provozní ziskové rozpětí je měřítko ziskovosti, nazývané též marže provozního zisku. Vypočítává se jako poměr mezi čistým provozním ziskem (před úroky a zdaněním) a tržbami. Přesněji, čistý provozní zisk je rozdíl mezi příjmy a náklady na provozní úrovni.

(143) Takovýto přístup vede k jednoznačné nedostatečné náhradě poskytnuté společnosti Correos za tuto službu obecného hospodářského zájmu, jelikož podpora poskytnutá na vyhrazenou oblast všeobecných služeb odpovídá přesně jejím čistým účetním nákladům, jak dokládá tabulka 7, přičemž nedostatečná náhrada odpovídá nezapočítanému přiměřenému zisku.

Tabulka 7

Nedostatečná náhrada za vyhrazenou oblast všeobecných služeb

(v milionech EUR)

Vyhrazená oblast všeobecných služeb	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Náklady	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čisté náklady = náklady – příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přiměřený zisk (na základě provozního ziskového rozpětí ve výši 4,8 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čisté náklady + přiměřený zisk	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přípustná náhrada pro společnost Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Náhrada poskytnutá společnosti Correos	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Nedostatečná náhrada = přípustná náhrada – poskytnutá náhrada	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) Španělské orgány uvedly, že by se vzhledem k nedostatečné náhradě poskytnuté společnosti Correos za poskytování vyhrazených služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb a vzhledem k splnění ostatních podmínek stanovených v rámci z roku 2012 měla náhrada poskytnutá za vyhrazenou oblast všeobecných služeb považovat za slučitelnou.

5.3.1.2. ***Posouzení náhrady za nevyhrazenou oblast v rámci povinnosti všeobecných služeb***

(145) Španělské orgány se domnívají, že co se týká nevyhrazených služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb, lze uplatnit referenční hodnotu, která byla použita v rozhodnutí ve věci bpost v případě pověření s nízkým rizikem.

(146) Za tohoto předpokladu však španělské orgány uznávají, že by nevyhrazená oblast všeobecných služeb vykazovala každý rok záporné čisté náklady, tj. čistý zisk, což by neumožňovalo poskytnout náhradu, jak dokládá tabulka 8.

Tabulka 8

Nadměrná náhrada za nevyhrazenou oblast všeobecných služeb

(v milionech EUR)

Nevyhrazená oblast všeobecných služeb	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Náklady	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(v milionech EUR)

Nevyhrazená oblast všeobecných služeb	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Čisté náklady = náklady – příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přiměřený zisk (na základě provozního ziskového rozpětí ve výši 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čisté náklady + přiměřený zisk	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přípustná náhrada	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poskytnutá náhrada	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Nadměrná náhrada = poskytnutá náhrada – přípustná náhrada	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) Podle tohoto přístupu lze náhradu za nevyhrazenou oblast všeobecných služeb považovat za neslučitelnou v míře, v jaké byla společnosti Correos poskytnuta nadměrná vyrovnávací platba. Španělské orgány však rovněž zdůrazňují, že je třeba vzít v úvahu dividendy, jelikož ty fakticky snížily částku náhrady, která byla společnosti Correos poskytnuta, jak je objasněno v 148. až 152. bodě odůvodnění.

5.3.2. DIVIDENDY

(148) Španělské orgány uvedly, že v období 2004–2010 vyplácela společnost Correos dividendy (viz tabulka 9).

Tabulka 9

Dividendy vyplacené společností Correos

(v milionech EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Vyplacené dividendy	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Španělské orgány uvedly, že by se tyto dividendy neměly pokládat v prvé řadě za odměnu akcionáře, jelikož hrály spíše úlohu skrytého mechanismu zpětného vyžádání, který španělským orgánům za okolností daného případu umožňoval prostřednictvím zpětného získání prostředků od společnosti snížit případné nadměrné financování. Stát jakožto rozpočtový orgán rozhodl o zahrnutí těchto dividend do každého státního rozpočtu schváleného v období 2005–2008 s cílem řešit případné nadměrné financování zjištěné v předchozím roce v porovnání s financováním stanoveným v době přijetí těchto rozpočtových rozhodnutí. V roce 2009 a 2010 nebylo žádné takovéto rozhodnutí přijato, jelikož v těchto letech prognózy naznačovaly ztráty společnosti.

(150) Španělské orgány za prvé uvedly, že rozhodnutí o vyplacení dividend lze přičíst španělskému státu jakožto orgánu veřejné správy, nikoli vedení společnosti Correos. Španělské orgány v této souvislosti uvedly toto:

a) Rozhodnutí o vyplacení dividend společností Correos se odráží ve státním rozpočtu jak v položce týkající se kapitálu společnosti, tak i v kapitole o nedaňových příjmech státu. Státní rozpočet je přijímán formou návrhu zákona (*Anteproyecto de Ley*) schváleného Radou ministrů, který je poté předložen ke konečnému rozhodnutí parlamentu.

b) Nutnost provedení finančních úprav prostřednictvím dividend vychází z výsledků společností v roce předcházejícím roku, v němž byly zohledněny ve státním rozpočtu, jelikož tyto výsledky jsou dostupné až poté, co je v září každého roku přijat návrh rozpočtového zákona.

c) Společnost Correos neměla jednoznačně zájem na vyplácení dividend státu, který měl každopádně až do roku 2010 povinnost vyplácet náhradu za povinnost všeobecných služeb.

(151) Španělské orgány za druhé uvedly, že situace byla taková, že dividendy byly v určitých letech jediným praktickým způsobem úpravy případného nadměrného financování, a to z těchto důvodů:

a) V roce 2000 uzavřelo Španělsko smlouvu se společností Correos, podle níž byla určitá částka náhrady splatná automaticky, přičemž výpočet vycházel z předem stanoveného vzorce, a to až do roku 2010.

b) Ačkoliv Španělsko neprovádělo formální kontrolu nadměrné náhrady, španělské orgány si byly vědomy skutečnosti, že obzvláště příznivá finanční situace společnosti v určitých letech dokládá, že část financování nemusela být v těchto letech naprosto nezbytná.

c) Za této situace představoval výběr dividend jediný právní prostředek státu k snížení případného nadměrného financování, jež bylo poskytnuto společnosti Correos, a ve smlouvě se nepředpokládaly jiné způsoby. Dividendy fungovaly v tomto případě jako určitý druh mechanismu zpětného vyžádání.

d) Španělské orgány rovněž uvedly, že společnost Correos nezískala v důsledku nadměrného financování a jeho vrácení prostřednictvím dividend zvláštní hospodářskou výhodu. Společnost byla v těchto letech velmi zisková (a k výkonu činnosti nepotřebovala dodatečné finanční prostředky), nezískala bankovní úvěry (neměla tudíž prospěch z lepší úvěruschopnosti) a neprovedla konkrétní akvizice.

(152) Španělské orgány na základě toto logiky uvedly, že o dividendách, které byly vyplaceny v roce N, bylo rozhodnuto v roce N–1 na základě účetních výsledků, jež byly dostupné za rok N–2. Tyto dividendy proto měly snížit nadměrnou náhradu v roce N–2, jak je shrnuto v tabulce 10.

Tabulka 10

Dividendy a nadměrná náhrada

(v milionech EUR)

	Výše dividend	Rok vyplacení	Příslušný rok poskytnutí nadměrné náhrady	Výše nadměrné náhrady v daném roce	Snížená nadměrná náhrada za daný rok
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Celkem	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. **DODATEČNÉ PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI UNIPOST**

(153) Dne 20. března 2018 společnost Unipost Komisi oznámila, že dne 19. února 2018 vstoupila do likvidace a že se domnívá, že v jejím úpadku hrála významnou úlohu neslučitelná státní podpora, která byla poskytnuta společnosti Correos.

(154) Podle společnosti Unipost tato neslučitelná podpora umožnila společnosti Correos účtovat na nevyhrazených trzích nižší ceny a uplatňovat cenovou politiku, která nesouvisela s jejími náklady na těchto nevyhrazených trzích.

7. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ**

7.1. *NÁHRADY ZA ZAJIŠŤOVÁNÍ POVINNOSTI VŠEOBECNÝCH SLUŽEB POSKYTNUTÉ PODLE POŠTOVNÍHO ZÁKONA Z ROKU 1998*

7.1.1. STÁTNÍ PODPORA VE SMYSLU ČL. 107 ODST. 1 SMLOUVY

(155) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno, že „*podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem*“.

(156) Z toho vyplývá, že aby se finanční opatření považovalo za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí být splněny tyto kumulativní podmínky: i) opatření musí být přičitatelné členskému státu a musí být provedeno ze státních prostředků, ii) musí určitým podnikům poskytovat hospodářskou výhodu, iii) tato výhoda musí být selektivní a iv) opatření musí nebo může narušovat hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

7.1.1.1. ***Opatření přičitatelné státu a provedené ze státních prostředků***

(157) Aby opatření představovalo státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí být provedeno státem nebo ze státních prostředků. Státní prostředky zahrnují veškeré zdroje veřejného sektoru ([34]), včetně prostředků subjektů působících pod úrovní státu (decentralizovaných, federálních, regionálních nebo jiných) ([35]).

(158) Náhrady za poskytování všeobecných služeb podle poštovního zákona z roku 1998 jsou vypláceny přímo ze státního rozpočtu, a jsou tudíž jednoznačně přičitatelné státu a provedené ze státních prostředků.

7.1.1.2. ***Selektivní hospodářská výhoda pro podnik***

A. **Selektivita**

(159) Aby státní opatření spadalo do oblasti působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy, musí zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“. Do pojmu podpora proto spadají pouze ta opatření, která selektivně zvýhodňují určité podniky.

(160) Náhrady za povinnost všeobecných služeb jsou jednoznačně selektivní, jelikož zvýhodňují pouze jeden podnik: společnost Correos.

B. **Pojem podnik**

(161) Veřejné financování poskytnuté určitému subjektu lze považovat za státní podporu pouze tehdy, je-li tento subjekt „podnikem“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) jsou podniky vymezeny jako subjekty vykonávající hospodářskou činnost ([36]). Označení konkrétního subjektu za podnik proto závisí zcela na povaze jeho činností, bez ohledu na právní postavení tohoto subjektu nebo způsob jeho financování ([37]). Obecně je třeba mít za to, že určitá činnost má hospodářskou

([34]) Rozsudek ve věci Compagnie nationale Air France v. Komise Evropských společenství, T-358/94, EU:T:1996:194, bod 56.
([35]) Rozsudek ve věci Spolková republika Německo v. Komise Evropských společenství, 248/84, EU:C:1987:437, bod 17, a rozsudek ve spojených věcech Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA a Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00) v. Komise Evropských společenství, T-92/00 a T-103/00, EU:T:2002:61, bod 57.
([36]) Rozsudek Soudu ve spojených věcech Pavel Pavlov a další v. Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, C-180/98 až C-184/98, EU:C:2000:428, bod 74.
([37]) Rozsudek Soudu ve věci Höfner & Fritz Elser v. Macrotron GmbH, C-41/90, EU:C:1991:161, bod 21, a rozsudek Soudu ve spojených věcech Pavel Pavlov a další v. Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, C-180/98 až C-184/98, EU:C:2000:428, bod 74.

povahu, pokud spočívá v nabízení zboží a služeb na trhu ([38]). Pokud určitý subjekt vykonává hospodářské i nehospodářské činnosti, považuje se za podnik pouze s ohledem na hospodářské činnosti ([39]). Pouhá skutečnost, že daný subjekt neusiluje o zisk, nutně neznamená, že jeho činnosti nemají hospodářskou povahu ([40]).

(162) V daném případě poskytuje společnost Correos na španělském trhu poštovní služby za úplatu, přičemž soutěží s ostatními poskytovateli. Nabízení poštovních služeb na tomto trhu tudíž představuje hospodářskou činnost. Náhrady za povinnost všeobecných služeb odškodňují společnost Correos za poskytování některých těchto poštovních služeb, a poskytují tudíž vyrovnávací platbu za hospodářskou činnost. S ohledem na činnosti financované dotyčnými opatřeními je tudíž nutné pokládat společnost Correos za podnik.

C. **Hospodářská výhoda**

(163) Zvýhodněním ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy je jakákoli hospodářská výhoda, kterou by podnik za běžných tržních podmínek (tj. bez zásahu státu) nemohl získat ([41]). Důležitý je pouze účinek opatření na podnik, a nikoli důvod či cíl státního zásahu ([42]). Pokud se v důsledku státního zásahu zlepší finanční situace podniku, jedná se o zvýhodnění.

(164) Náhrady za povinnost všeobecných služeb mají uhradit veškeré čisté náklady, které společnost Correos vynaložila při plnění povinnosti všeobecných služeb nebo část těchto nákladů. Bez zásahu státu by společnost Correos musela nést tyto náklady sama. Předmětné opatření osvobozuje společnost Correos od některých nákladů na její hospodářské činnosti, a zlepšuje tudíž finanční situaci této společnosti. Aniž by byla dotčena otázka, zda je opatření v souladu s podmínkami stanovenými v rozsudku ve věci Altmark, poskytuje tudíž předmětné opatření společnosti Correos zjevně výhodu.

D. **Soulad s kritérii stanovenými v rozsudku ve věci Altmark**

(165) Má se za to, že náhrada za veřejnou službu poskytnutá určité společnosti, která splňuje čtyři kritéria, jež Soudní dvůr stanovil ve svém rozsudku ve věci Altmark, neposkytuje hospodářskou výhodu, a nepředstavuje tudíž státní podporu ([43]). Jedná se o tato čtyři kumulativní kritéria:

a) „(…) Zaprvé, podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány. (…)

b) (…) Zadruhé, parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musejí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem (…).

c) (…) Zatřetí, vyrovnání nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností (…).

d) (…) Začtvrté, není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na

([38]) Rozsudek Soudu ve věci Komise Evropských společenství v. Italská republika, C-118/85, EU:C:1987:283, bod 7.
([39]) Rozsudek Soudu ve věci Aéroports de Paris v. Komise Evropských společenství, C-82/01, EU:C:2002:617, bod 74, a rozsudek Soudu ve věci Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) v. Elliniko Dimosio, C-49/07, EU:C:2008:376, bod 25. Viz rovněž sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (2012/C 8/02), bod 9.
([40]) Rozsudek Soudu ve věci Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) v. Elliniko Dimosio, C-49/07, EU:C:2008:376, bod 27, a rozsudek Soudu ve věci Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Société Paternelle-Vie, Union des Assurances de Paris-Vie a Caisse d'Assurance et de Prévoyance Mutuelle des Agriculteurs v. Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, C-244/94, EU:C:1995:392, bod 21.
([41]) Rozsudek Soudu ve věci Syndicat français de l'Express international (SFEI) a další v. La Poste a další, C-39/94, EU:C:1996:285, bod 60, a rozsudek Soudu ve věci Španělské království v. Komise Evropských společenství, C-342/96, EU:C:1999:210, bod 41.
([42]) Rozsudek Soudu ve věci Italská republika v. Komise Evropských společenství, C-173/73, EU:T:1974:71, bod 13.
([43]) Rozsudek Soudu ve věci Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, C-280/00, EU:C:2003:415.

základě analýzy nákladů, které by průměrný, správně řízený a přiměřeně vybavený podnik v daném odvětví vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností."

(166) Co se týká náhrady poskytnuté společnosti Correos v posuzovaném období, Komise potvrzuje stanoviska uvedená v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 ([44]), že třetí a čtvrté kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark není splněno.

Třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark

(167) Ve svém rozhodnutí ze dne 25. ledna 2012 týkajícím se společnosti bpost ([45]) stanovila Komise referenční míru přiměřeného zisku vztahující se na všechny provozovatele poštovních služeb v Unii. Komise stanovila tuto referenční míru zisku na základě tří odborných studií (WIK Consult, Deloitte a Charles River Associates). Tato referenční míra zisku vztahující se na všechny provozovatele poštovních služeb v EU (vyjádřená jako provozní ziskové rozpětí) je založena na ziskovosti souboru srovnatelných podniků v poštovním odvětví a v odvětví balíkových služeb v několika zemích. Konkrétně v případech, kdy provozovatel poštovních služeb čelí podstatnému stupni rizika, se použije referenční míra provozního ziskového rozpětí ve výši [5,4–7,4 %], zatímco v případech, kdy je riziko omezené, se použije referenční míra provozního ziskového rozpětí ve výši [3,6–4,8 %] ([46]).

(168) V rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 vyslovila Komise pochybnosti ohledně toho, že společnosti Correos mohla být poskytnuta nadměrná náhrada na základě níže uvedeného výpočtu (viz tabulka 11) s použitím nejvyšší referenční hodnoty provozního ziskového rozpětí stanovené v rozhodnutí ve věci bpost.

Tabulka 11

Možná nadměrná náhrada poskytnutá společnosti Correos

(v milionech EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Příjmy plynoucí z povinnosti všeobecných služeb	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Náklady na povinnost všeobecných služeb	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čisté náklady = náklady – příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přiměřený zisk (na základě provozního ziskového rozpětí ve výši 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čisté náklady + přiměřený zisk	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přípustná náhrada pro společnost Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Náhrada poskytnutá společnosti Correos	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Možná nadměrná náhrada = poskytnutá náhrada – přípustná náhrada	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) Viz 71.–82. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016.
([45]) Viz 296.–320. bod odůvodnění rozhodnutí 2012/321/EU.
([46]) V případě společnosti bpost byla pro roky 2004 a 2005 použita úroveň přiměřeného zisku ve výši 4,8 % a pro roky 2006–2010 ve výši 7,4 %. Na základě těchto úrovní přiměřeného zisku vyvodila Komise závěr, že společnosti bpost byla poskytnuta nadměrná náhrada, což vedlo k navrácení částky ve výši 417 milionů EUR (viz http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) Španělské orgány a/nebo společnost Correos ([47]) podaly určité připomínky týkající se pochybností, které Komise vyslovila (viz oddíly 4.1.1 a 5.1.1):

a) K ověření toho, zda je splněno třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark, lze použít metodiku čistých ušetřených nákladů.

b) Španělská metodika představuje platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů.

c) Náhrady poskytnuté společnosti Correos odpovídají čistým ušetřeným nákladům na povinnost všeobecných služeb, takže nemůže existovat nadměrná náhrada, a mělo by se mít za to, že třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark je splněno.

d) S ohledem na splnění třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark by se vzhledem k použití metodiky čistých ušetřených nákladů, a tudíž španělské metodiky, uplatnila legitimní očekávání.

e) Španělské orgány navrhly také alternativu zavedení metody přidělování nákladů, jež vede k rozdílnému výsledku, než je výsledek, k němuž dospěla Komise.

(170) Tyto jednotlivé argumenty jsou projednány níže.

— K ověření toho, zda je splněno třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark, lze použít metodiku čistých ušetřených nákladů.

(171) Španělské orgány a/nebo společnost Correos se domnívají, že splnění třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark lze ověřit pomocí metodiky čistých ušetřených nákladů (tj. že neexistenci nadměrné náhrady, jak se vyžaduje ve třetím kritériu stanoveném v rozsudku ve věci Altmark, lze ověřit porovnáním čistých ušetřených nákladů na službu obecného hospodářského zájmu a náhrady poskytnuté poskytovateli této služby).

(172) Komise připomíná, že rozsudek ve věci Altmark byl vynesen dne 29. července 2003. Není pochyb o tom, že v době vydání tohoto rozsudku byla jediným použitelným způsobem výpočtu čistých nákladů na služby obecného hospodářského zájmu metoda přidělování nákladů. Samotný rozsudek ve věci Altmark odkazuje na vynaložené náklady a příjmy, což nepochybně určuje metodu přidělování nákladů, zatímco čisté ušetřené náklady v zásadě vycházejí z pojmu „ušetřené náklady“ (jež z podstaty věci nejsou vynaloženy).

(173) Metoda přidělování nákladů byla zahrnuta v rámci pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005 ([48]), který se uplatňoval od 29. listopadu 2005 do 31. ledna 2012 a sloužil jako základ pro řadu rozhodnutí Komise o náhradě za povinnosti všeobecných služeb, která byla v tomto období vydána ([49]). Jedná se rovněž o metodu, která se používá podle rámce z roku 2012, nelze-li použít metodiku čistých ušetřených nákladů ([50]). Metodika čistých ušetřených nákladů byla Komisí formálně zavedena jako platný způsob výpočtu čistých nákladů na povinnost všeobecných služeb ve směrnici 2008/6/ES (která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2011) a v rámci z roku 2012 (který vstoupil v platnost dne 31. ledna 2012).

(174) Soudní dvůr Evropské unie objasnil, že pojem státní podpora je objektivní a právní pojem, který je definován přímo ve Smlouvě ([51]). Nejeví se tudíž jako správné měnit v průběhu času metodiku používanou k zjištění existence státní podpory podle rozsudku ve věci Altmark s cílem sladit ji s možnostmi, jež Komise zvolila v rámci z roku 2012, jenž popisuje podmínky slučitelnosti určitých náhrad za služby obecného hospodářského zájmu. Jak je objasněno v 172. bodě odůvodnění, takovýto výklad je každopádně v rozporu se zněním rozsudku.

(175) Komise proto nesouhlasí s tím, že metodiku čistých ušetřených nákladů lze použít k ověření souladu s třetím kritériem stanoveným v rozsudku ve věci Altmark.

— Španělská metodika představuje platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů.

(176) Španělské orgány a/nebo společnost Correos tvrdí, že španělská metodika představuje platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů, která byla uznána jako vhodný způsob výpočtu čistých nákladů na povinnost všeobecných služeb ve směrnici 2008/6/ES a v rámci z roku 2012.

([47]) Jelikož připomínky španělského státu a společnosti Correos jsou velmi podobné, odkazuje Komise v tomto dokumentu na připomínky španělských orgánů a/nebo společnosti Correos. Ve většině případů podaly obě strany stejné připomínky. V některých případech podala připomínky pouze jedna strana.

([48]) Sdělení Komise: Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4.

([49]) Viz zejména rozhodnutí 2012/321/EU a rozhodnutí 2012/636/EU.

([50]) Viz druhá poznámka pod čarou k bodu 21 rámce z roku 2012. Tato metoda přidělování nákladů je popsána v bodě 28 a následujících bodech rámce z roku 2012.

([51]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 22. prosince 2008, British Aggregates v. Komise, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, bod 111.

(177) Komise se domnívá, že i v případě, že by bylo možno metodiku čistých ušetřených nákladů použít k ověření souladu s třetím kritériem stanoveným v rozsudku ve věci Altmark (což není), nelze španělskou metodiku jednoznačně považovat za platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů.

(178) Za prvé lze uvést, že (jak uznaly samotné španělské orgány) španělská metodika uplatňuje metodu přidělování nákladů na vyhrazenou oblast všeobecných služeb (viz 139. bod odůvodnění). Podle španělských orgánů lze s čistými ušetřenými náklady potenciálně porovnat pouze přístup vztahující se na nevyhrazenou oblast všeobecných služeb (kde čisté náklady odpovídají součtu ztrát ztrátových segmentů nevyhrazené oblasti všeobecných služeb) (viz 139. bod odůvodnění). Zdá se, že takovýto dvojí přístup je sám o sobě v rozporu s metodikou čistých ušetřených nákladů, jak ji Komise popsala ([52]) a zavedla ve své rozhodovací praxi ([53]), která vyžaduje porovnání situace celé společnosti se závazkem veřejné služby (v tomto případě povinností všeobecných služeb) a bez tohoto závazku.

(179) I v případě, vezme-li se v úvahu pouze nevyhrazená oblast všeobecných služeb, vykazuje španělská metodika řadu rozdílů oproti metodice čistých ušetřených nákladů, jak ji popsala a zavedla Komise ve své rozhodovací praxi.

(180) Za prvé se nezdá, že by španělská metodika vycházela z realistického hypotetického srovnávacího scénáře, což je hlavní prvek metodiky čistých ušetřených nákladů. Uvažuje pouze následné ztráty ztrátových nákladových středisek. Španělské orgány tvrdí, že vychází z implicitního hypotetického srovnávacího scénáře: každý soukromý provozovatel by v případě neexistence závazků veřejné služby tato ztrátová střediska uzavřel (viz 139. bod odůvodnění). Nezdá se však, že by tento přístup popisoval skutečnou obchodní strategii, jelikož to by vyžadovalo, aby byla předem určena nákladová střediska, jejichž činnost má být ukončena, přičemž se neočekává, že provozovatel přesně předem ví, která nákladová střediska budou ztrátová. Španělská metodika mimoto (jak se zdá) předpokládá, že činnost nákladových středisek lze v posuzovaném období z roku na rok libovolně ukončit a obnovit, což nepředstavuje realistický hypotetický srovnávací scénář.

(181) Španělská metodika rovněž nezohledňuje dopad ukončení těchto neziskových provozních toků na ziskovost ostatních produktů a služeb (v rámci povinnosti všeobecných služeb a mimo tuto povinnost), jak rovněž vyžaduje metodika čistých ušetřených nákladů.

(182) Španělská metodika mimoto nezohledňuje nehmotné a tržní výhody ani neobsahuje pobídky k zvyšování nákladové efektivnosti, jak vyžaduje metodika čistých ušetřených nákladů.

(183) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise nedomnívá, že španělská metodika představuje platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů.

— Náhrady poskytnuté společnosti Correos odpovídají čistým ušetřeným nákladům na povinnost všeobecných služeb, takže nemůže existovat nadměrná náhrada, a mělo by se mít za to, že třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark je splněno.

(184) Jak je uvedeno v 172. až 175. bodě odůvodnění, Komise se nedomnívá, že metodika čistých ušetřených nákladů je vhodná k ověření třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark, jak je mimoto uvedeno v 176. až 183. bodě odůvodnění, Komise nepovažuje španělskou metodiku za platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů.

(185) Komise se tudíž domnívá, že náhrady poskytnuté společnosti Correos na základě španělské metodiky neodpovídají čistým ušetřeným nákladům na povinnost všeobecných služeb, a i kdyby tomu tak bylo, nepostačovalo by to k zajištění souladu se třetím kritériem stanoveným v rozsudku ve věci Altmark.

([52]) Jak je popsáno například v pracovním dokumentu útvarů Komise připojeném ke zprávě Komise Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování směrnice o poštovních službách, a zejména v příloze týkající se výpočtu čistých nákladů na povinnost všeobecné poštovní služby. Další pokyny jsou obsaženy v rozhodnutích Komise v oblasti státní podpory vydaných od roku 2012.

([53]) Viz například rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2015 ve věci SA.43243 (2015/N) – Státní náhrady udělené společnosti Poste Italiane SpA za poskytování všeobecné poštovní služby v období 2012–2015 a 2016–2019 (Úř. věst. C 104, 18.3.2016, s. 1), rozhodnutí Komise ze dne 1. srpna 2014 o opatření SA.35608 (2014/C), které provedlo Řecko ve prospěch společnosti Hellenic Post (ELTA) (Úř. věst. C 348, 3.10.2014, s. 48), rozhodnutí Komise ze dne 5. srpna 2016 ve věci SA.38869 (2014/N) – Náhrada pro společnost Poczta Polska za čisté náklady na zajišťování povinnosti všeobecných služeb v období 2013–2015 (Úř. věst. C 284, 5.8.2016, s. 1).

— S ohledem na splnění třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark by se vzhledem k použití metodiky čistých ušetřených nákladů, a tudíž španělské metodiky, uplatnila legitimní očekávání.

(186) Španělské orgány a/nebo společnost Correos tvrdí, že na základě použití metodiky čistých ušetřených nákladů a španělské metodiky mohlo Španělsko mít legitimní očekávání ohledně splnění třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark.

(187) Soudní dvůr s ohledem na státní podporu rozhodl ([54]), že se zásady ochrany legitimních očekávání nelze dovolávat, jestliže podpora nebyla oznámena Komisi, a jedná se tudíž o protiprávní podporu. Pokud nebyla podpora oznámena Komisi, nelze uplatnit legitimní očekávání, že poskytnutá podpora je v souladu s právními předpisy, vyjma mimořádných okolností.

(188) Španělsko náhrady za povinnost všeobecných služeb Komisi neoznámilo navzdory publicitě rozhodnutí Komise o státní podpoře v poštovním odvětví ([55]). V řadě rozhodnutí Komise o státní podpoře v poštovním odvětví, která jsou veřejně přístupná, je posouzen soulad s podmínkami stanovenými v rozsudku ve věci Altmark a v žádném z nich nebyla metodika čistých ušetřených nákladů uznána jako vhodný způsob ověření třetího kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark. Řada rozhodnutí mimoto poskytuje vodítko ohledně přístupu Komise, pokud jde o metodiku čistých ušetřených nákladů ([56]), a na tomto základě je zřejmé, že španělská metodika neodpovídá metodice čistých ušetřených nákladů zavedené Komisí (jak je objasněno v 177. až 183. bodě odůvodnění).

(189) Komise se domnívá, že zpráva společnosti NERA vydaná v roce 1998 (která neměla závazný účinek) nemůže vytvářet legitimní očekávání, pokud jde o posouzení existence podpory ve vyrovnávacích platbách za veřejnou službu, jež bylo jednoznačně vymezeno v rozsudku ve věci Altmark z roku 2003 a v rozhodovací praxi Komise od vydání tohoto rozsudku.

— Španělské orgány navrhly také alternativu zavedení metody přidělování nákladů, jež vede k rozdílnému výsledku, než je výsledek, k němuž dospěla Komise.

(190) Španělské orgány navrhují různé přístupy k výpočtu nadměrné náhrady za povinnost všeobecných služeb (viz oddíl 5.3.1).

(191) Aniž by Komise zaujala v této fázi stanovisko k těmto alternativním přístupům, podotýká, že i tyto přístupy vedou k závěru, že společnosti Correos byla za poskytování nevyhrazených služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb poskytnuta nadměrná náhrada. Na tomto základě není třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark splněno.

Čtvrté kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark

(192) Co se týká čtvrtého kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark, je nesporné, že povinnost všeobecných služeb nebyla zadána na základě otevřeného řízení o zadání veřejné zakázky, nýbrž španělské orgány ji svěřily společnosti Correos přímo.

(193) Španělské orgány však tvrdily, že společnosti Correos je poskytována náhrada podle nákladů průměrného, správně řízeného podniku. Na podporu tohoto tvrzení předložily španělské orgány Komisi studii společnosti Frontier Economics.

(194) Studie má poskytnout srovnávací analýzu nákladů společnosti Correos s náklady jiných evropských provozovatelů poštovních služeb odpovědných za poskytování všeobecných služeb s cílem prokázat, že náhrady poskytnuté společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb splňují čtvrté kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark. Studie používá k odhadu nákladů hypotetického průměrného, správně řízeného podniku ekonometrický model založený na informacích od řady evropských poskytovatelů všeobecné poštovní služby. Skutečné náklady společnosti Correos jsou porovnány s náklady, které by vynaložil tento hypotetický průměrný, správně řízený podnik, pokud by se nacházel v podobné situaci (např. co se týká hustoty sítě) jako společnost Correos. Z výsledků studie vyplývá, že náklady společnosti Correos byly v období 2005–2010 nižší než náklady hypotetického průměrného, správně řízeného podniku podle odhadu ekonometrického modelu.

([54]) Rozsudek Soudu ve věci Diputación Foral de Vizcaya a další v. Komise, C-471/09 P, ECLI:EU:C:2011:521, bod 65.
([55]) Tiskové zprávy, zveřejnění rozhodnutí na jejích internetových stránkách.
([56]) Viz pozn. pod čarou č. 53.

(195) V rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 vyslovila Komise pochybnosti ohledně toho, že by hypotetický průměrný, správně řízený podnik vymezený ve studii byl skutečně efektivním provozovatelem poštovních služeb. Ve skutečnosti nebylo prokázáno, že poskytovatelé všeobecných služeb, kteří byli použiti ke stanovení tohoto měřítka, jsou sami efektivními provozovateli. Ve studii je pouze zmíněno, že se tito provozovatelé poštovních služeb pokládají za „správně řízené a přiměřeně vybavené, jelikož nejsou k dispozici důkazy, které by prokazovaly, že nejsou efektivní, nebo které by naznačovaly, že mají pobídky k neefektivní činnosti". Toto tvrzení je však ještě obtížněji přijatelné vzhledem ke skutečnosti, že soubor zahrnuje poskytovatele všeobecných služeb ([57]), kteří obdrželi náhrady za povinnost všeobecných služeb a s ohledem na něž již Komise vydala rozhodnutí, v nichž byl vyvozen závěr, že jejich náklady nelze považovat za efektivní ([58]).

(196) Španělské orgány a/nebo společnost Correos tvrdí, že Komise v rozhodnutích o náhradách za povinnost všeobecných služeb, které byly poskytnuty společnostem Hellenic Post a Poste Italiane, formálně neuvedla, že dotyčný provozovatel není efektivní (viz 62. a 95. bod odůvodnění). Lze uvést, že Komise zamítla podobný přístup v rozhodnutí z roku 2012 týkajícím se společnosti Poste Italiane ([59]) po porovnání souboru provozovatelů poštovních služeb, a to z toho důvodu, že z dostupných údajů nebylo možno odvodit, že tito provozovatelé jsou efektivní. Komise zastává i nadále názor, že nelze jednoduše předpokládat, že průměrní provozovatelé poštovních služeb jsou nákladově efektivní, zejména vzhledem k probíhající restrukturalizaci, která má na toto odvětví dopad.

(197) Náhrada poskytnutá společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb byla mimoto stanovena na základě španělské metodiky, která podle španělských orgánů představuje provedení metodiky čistých ušetřených nákladů. To se zdá být v rozporu se zněním čtvrtého kritéria stanoveného v rozsudku ve věci Altmark, které odkazuje na vynaložené náklady správně řízeného podniku.

(198) Jak je uvedeno v 167.–168. bodě odůvodnění, Komise se domnívá, že třetí kritérium stanovené v rozsudku ve věci Altmark není splněno, jelikož metodika, kterou použily španělské orgány, vedla (jak se zdá) k částkám náhrady, jež přesahovaly čisté náklady společnosti Correos na zajišťování povinnosti všeobecných služeb (včetně přiměřeného zisku). To znamená, že i pokud by se uznalo, že náklady společnosti Correos odpovídají nákladům správně řízeného podniku, nelze mít za to, že náhrada poskytnutá společnosti Correos byla stanovena na základě těchto nákladů.

(199) Nelze tudíž vyvodit závěr, že výše náhrady poskytnuté společnosti Correos byla stanovena na základě analýzy nákladů, které by vynaložil průměrný, správně řízený a přiměřeně vybavený podnik v témže odvětví se zohledněním příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.

Závěr

(200) Komise vyvozuje závěr, že v daném případě nejsou splněny dvě ze čtyř kumulativních podmínek stanovených v rozsudku ve věci Altmark, takže je třeba mít za to, že náhrady společnost Correos zvýhodňují.

7.1.1.3. ***Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu***

(201) Veřejná podpora podniků představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy pouze tehdy, pokud „narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž" a pokud „ovlivňuje obchod mezi členskými státy".

(202) Co se týká zásady narušení hospodářské soutěže, má se za to, že opatření provedené státem narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž, pokud může posílit soutěžní postavení příjemce ve vztahu k ostatním podnikům, s nimiž soutěží ([60]). Z praktického hlediska proto narušení hospodářské soutěže obecně existuje tehdy, poskytne-li stát finanční výhodu určitému podniku v liberalizovaném odvětví, v němž existuje nebo může existovat hospodářská soutěž.

([57]) Např. Hellenic Post, Poste Italiane.

([58]) Viz rozhodnutí Komise ze dne 20. listopadu 2012 o opatření SA.33989 (2012/NN), které provedla Itálie ve prospěch společnosti Poste Italiane (Úř. věst. C 77, 15.3.2013, s. 12) a rozhodnutí Komise o opatření SA.35608 (2014/C), které provedlo Řecko ve prospěch společnosti Hellenic Post (ELTA).

([59]) Viz 50. bod odůvodnění rozhodnutí Komise o opatření SA.33989 (2012/NN), které provedla Itálie ve prospěch společnosti Poste Italiane.

([60]) Rozsudek Soudu ve věci Philip Morris Holland BV v. Komise Evropských společenství, 730/79, EU:C:1980:209, bod 11, a rozsudek ve spojených věcech Alzetta Mauro a další v. Komise Evropských společenství, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až 607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, EU:T:2000:151, bod 80.

(203) Co se týká zásady ovlivnění obchodu, v judikatuře Soudního dvora je stanoveno, že obchod mezi členskými státy může ovlivnit poskytnutí podpory jakémukoli podniku vykonávajícímu činnosti na vnitřním trhu ([61]). V oblasti pravidel státní podpory není ovlivnění obchodu předem vyloučeno místní či regionální povahou poskytované služby. Ačkoliv neexistuje striktní prahová hodnota nebo procentní podíl, při jejichž nedosažení by bylo možné mít za to, že obchod mezi členskými státy není ovlivněn, omezený rozsah hospodářské činnosti doložený velmi nízkým obratem znamená menší pravděpodobnost ovlivnění obchodu.

(204) Co se týká daného případu, Komise podotýká, že společnost Correos působí na trzích poštovních zásilek a balíkových služeb, které se vyznačují intenzivní hospodářskou soutěží s ostatními poskytovateli z různých členských států (tj. Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal a Royal Mail). Opatření ve prospěch společnosti Correos může proto nepochybně ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

7.1.1.4. ***Závěr***

(205) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že náhrady za povinnost všeobecných služeb, které byly společnosti Correos poskytnuty podle poštovního zákona z roku 1998, splňují kumulativní kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a že tudíž opatření představuje státní podporu ve smyslu zmíněného ustanovení.

7.1.2. EXISTUJÍCÍ NEBO NOVÁ PODPORA

(206) V čl. 1 písm. b) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ([62]) je stanoveno, že se existující podporou rozumí „*všechny podpory existující v jednotlivých členských státech před vstupem Smlouvy o fungování EU v platnost*“. Z toho tudíž vyplývá, že by se režim podpory, který ve Španělsku existoval před jeho přistoupením k Unii dne 1. ledna 1986, měl pokládat za existující podporu.

(207) V čl. 1 písm. c) téhož nařízení je uvedeno: „*novou podporou‘ se rozumí každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivá podpora, která není existující podporou, včetně změn existující podpory*“. Podle Soudního dvora je za účelem zjištění, zda došlo ke změně podpory, důležité posoudit, zda se změnila ustanovení, jimiž byla podpora stanovena ([63]). V následných rozsudcích Soudní dvůr a Tribunál blíže rozvedl druh změn ustanovení, jimiž byla podpora stanovena, které mění existující podporu na novou podporu. Podle Tribunálu „*pouze v případě, že se změna týká vlastní podstaty původního režimu podpory, se tento přeměňuje na nový režim podpory. Pokud lze nový prvek jednoznačně oddělit od původního režimu, nejedná se o podstatnou změnu existujícího režimu.*“ ([64])

(208) V této souvislosti je třeba uvést, že před vstupem poštovního zákona z roku 1998 v platnost byly čisté celkové ztráty společnosti Correos (bez ohledu na to, zda byly způsobeny činnostmi v rámci plnění povinnosti všeobecných služeb nebo mimo tuto povinnost) hrazeny přímo ze španělského státního rozpočtu. Po přijetí poštovního zákona z roku 1998 omezil stát veřejné financování poskytnuté společnosti Correos na náhradu za výkon nově vymezené a popsané činnosti v rámci povinnosti všeobecných služeb, a nikoli na celkové čisté ztráty společnosti.

(209) Komise se tudíž domnívá, že se povaha náhrady za povinnost všeobecných služeb podstatně změnila, a to dvěma způsoby. Za prvé, poštovní zákon z roku 1998 rozsah náhrady snížil tím, že ji omezil na činnosti v rámci povinnosti všeobecných služeb, zatímco dříve byly pro náhradu způsobilé všechny činnosti společnosti Correos (tj. i mimo povinnost všeobecných služeb). Je nutno uvést, že se toto omezení rozsahu pokládá za podstatnou

([61]) Rozsudek Soudu ve věci Philip Morris Holland BV v. Komise Evropských společenství, 730/79, EU:C:1980:209, body 11 a 12, a rozsudek ve věci Het Vlaamse Gewest (Région flamande) v. Komise Evropských společenství, T-214/95, EU:T:1998:77, body 48–50.
([62]) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).
([63]) Rozsudek Soudu ve věci Namur-Les Assurances, C-44/93, EU:C:1994:311, body 28 a 35.
([64]) Viz rozsudek ve spojených věcech Government of Gibraltar v. Komise, T-195/01 a T-207/01, EU:T:2002:111, bod 111.

změnu, a nikoli za pouhé snížení náhrady ([65]). V závislosti na příslušné finanční situaci služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb a mimo tuto povinnost mohla dotyčná změna vést k zvýšení či snížení náhrady ([66]). Za druhé, prostřednictvím plánu *Plan de Prestación* z roku 2000 se změnil i způsob stanovení výše náhrady (viz 26. bod odůvodnění). Zatímco původně byla náhrada za povinnost všeobecných služeb založena na čistých ztrátách společnosti Correos, plán *Plan de Prestación* vyžadoval ke stanovení výše této náhrady použití zvláštní metodiky (viz 27. a 28. bod odůvodnění).

(210) Komise se tudíž domnívá, že od přistoupení Španělska k Evropské unii v roce 1986 se režim podstatně změnil. Komise proto vyvozuje závěr, že pro účely státní podpory se náhrady poskytnuté společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb na základě poštovního zákona z roku 1998 nepovažují za existující podporu, a je tudíž nutné je pokládat za novou podporu, a to přinejmenším od vstupu poštovního zákona z roku 1998 v platnost v roce 1998.

7.1.3. ZÁKONNOST OPATŘENÍ PODPORY

(211) Komise podotýká, že náhrady za povinnost všeobecných služeb, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí, nebyly v rozsahu, v jakém představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, předmětem oznámení podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Náhrady za povinnost všeobecných služeb proto představují protiprávní podporu ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (EU) 2015/1589.

7.1.4. SLUČITELNOST PODPORY S VNITŘNÍM TRHEM

7.1.4.1. ***Právní základ***

A. **Slučitelnost podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy**

(212) Jelikož náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté společnosti Correos představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, je třeba posoudit jejich slučitelnost s vnitřním trhem. Důvody, kdy opatření státní podpory může nebo musí být prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem, jsou uvedeny v čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 2 a 3 Smlouvy.

(213) Jelikož španělské orgány opakovaně tvrdily, že náhrady poskytnuté společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb na základě poštovního zákona z roku 1998 představují náhradu za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, je třeba posoudit slučitelnost těchto náhrad s vnitřním trhem podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Ve zmíněném článku je uvedeno, že

„podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým ve Smlouvách, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie."

B. **Dočasné uplatňování balíčku týkajícího se služeb obecného hospodářského zájmu z roku 2012**

(214) Komise stanovila podmínky pro uplatňování čl. 106 odst. 2 Smlouvy v řadě nástrojů, nejnověji mimo jiné v rámci pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2012 a v rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2012 ([67]) (dále společně jen „balíček z roku 2012"). Dříve Komise uplatňovala podmínky pro posouzení slučitelnosti podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy stanovené v rámci pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005 ([68]) a v rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2005 ([69]).

([65]) Podle článku 4 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (EU) 2015/1589, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1), se za změnu stávající podpory nepovažují změny čistě formálního či administrativního charakteru, které nemohou ovlivnit hodnocení slučitelnosti opatření podpory se společným trhem, a rovněž zvýšení původního rozpočtu stávajícího režimu podpor maximálně o 20 %.

([66]) Pokud byly například služby v rámci povinnosti všeobecných služeb ztrátové, celkově však byla společnost zisková, neposkytla se žádná náhrada, zatímco po změně bylo možno určitou náhradu přiznat. Pokud by byla alternativně společnost celkově ztrátová s velmi ziskovou službou v rámci povinnosti všeobecných služeb, mohla náhradu obdržet.

([67]) Rozhodnutí 2012/21/EU.

([68]) Rámec Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4).

([69]) Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67).

(215) Co se týká rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2012, vzhledem ke skutečnosti, že výše náhrad za povinnost všeobecných služeb, které byly společnosti Correos poskytnuty v období 2004–2010, přesahuje 15 milionů EUR ročně, nespadají tyto náhrady do oblasti působnosti rozhodnutí z roku 2012, jak je objasněno v článku 2 uvedeného rozhodnutí. Nespadají ani do oblasti působnosti rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2005, jak je stanoveno v článku 2 zmíněného rozhodnutí.

(216) V současné fázi vývoje vnitřního trhu lze státní podporu, která spadá mimo oblast rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2012, prohlásit za slučitelnou s čl. 106 odst. 2 Smlouvy, je-li to nutné pro poskytování dané služby obecného hospodářského zájmu a jestliže není narušen vývoj obchodu do takové míry, která by byla v rozporu se zájmy Unie ([70]).

(217) V rámci z roku 2012 jsou popsány podmínky, za nichž je takovéto rovnováhy dosaženo. Podle bodu 69 rámce z roku 2012 však nejsou vzhledem ke skutečnosti, že náhrady za povinnost všeobecné služby v období 2004–2010 představují protiprávní státní podporu, při posouzení slučitelnosti podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy ze strany Komise použitelné podmínky stanovené v níže uvedených odstavcích zmíněného rámce:

— bod 44: náležité uvážení potřeby veřejné služby při pověřování poskytovatele určitou službou obecného hospodářského zájmu,

— bod 19: soulad s pravidly EU pro zadávání veřejných zakázek při pověřování poskytováním služby obecného hospodářského zájmu,

— bod 20: neexistence diskriminace,

— bod 24 (a následující body): použití metodiky čistých ušetřených nákladů k výpočtu čistých nákladů,

— bod 39 (a následující body): pobídky k zvyšování efektivity,

— bod 60: transparentnost.

(218) V následujícím oddíle proto Komise posoudí náhrady za povinnost všeobecných služeb podle rámce z roku 2012 s vyloučením výše uvedených bodů a určí, zda tyto náhrady splňují ostatní podmínky stanovené ve zmíněném rámci.

7.1.4.2. ***Slučitelnost podle rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2012***

A. **Skutečná služba obecného hospodářského zájmu podle článku 106 Smlouvy**

(219) Službou, kterou španělský stát svěřil společnosti Correos, je všeobecná poštovní služba, jak se vyžaduje v ustanovení čl. 3 odst. 1 směrnice 2008/6/ES, které zní: „*Členské státy zajistí, aby uživatelé mohli využívat práva na všeobecnou službu zahrnující trvalé poskytování poštovní služby ve stanovené kvalitě ve všech místech na jejich území za dostupné ceny pro všechny uživatele.*“ Jak je uvedeno v 4. až 8. bodě odůvodnění směrnice 2008/6/ES, kterou se mění směrnice 97/67/ES, povinnosti všeobecné poštovní služby stanovené ve směrnici o poštovních službách uznává Unie jako skutečné služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

B. **Nutnost existence pověřujícího aktu, který stanoví závazky veřejné služby a způsoby výpočtu vyrovnávací platby**

(220) Jak je uvedeno v oddíle 2.3 rámce z roku 2012, pojem služba obecného hospodářského zájmu ve smyslu článku 106 znamená, že dotyčný podnik byl pověřen poskytováním služby obecného hospodářského zájmu jedním či více oficiálními akty.

(221) Tyto akty musí stanovit zejména:

(1) přesnou povahu závazku veřejné služby a dobu jeho trvání;

(2) dotčený podnik a území;

([70]) Viz bod 11 rámce z roku 2012.

(3) povahu výhradních práv udělených provozovateli,

(4) popis vyrovnávacího mechanismu a parametry pro výpočet, sledování a přezkum vyrovnávací platby;

(5) ustanovení pro vyloučení vyplacení nadměrné vyrovnávací platby a jejího vrácení.

(222) Poštovní zákon z roku 1998 a plán *Plan de Prestación* z roku 2000, což jsou příslušné pověřovací akty pro období 2004–2010, jednoznačně stanoví povinnost všeobecných služeb a svěřují tuto povinnost společnosti Correos. Dotčeným územím je celé vnitrostátní území Španělska.

(223) Španělský poštovní zákon z roku 1998 dále v § 19 uvádí výhradní práva udělená společnosti Correos. Tato práva zahrnují například používání značky „España“, slova „Correos“ a souvisejících symbolů.

(224) V plánu *Plan de Prestación* z roku 2000 je stanoven mechanismus výpočtu čistých nákladů na povinnost všeobecných služeb (španělská metodika), který se používá jako základ pro stanovení výše náhrady ([71]). Lze mít tudíž za to, že vyrovnávací mechanismus a parametry pro výpočet vyrovnávací platby jsou stanoveny.

(225) Jelikož španělská metodika předpokládala, že by výše náhrady za povinnost všeobecných služeb měla odpovídat výpočtu čistých nákladů provedenému *ex post*, lze uznat, že systém měl zabránit nadměrné náhradě v míře, v jaké se metodika výpočtu považuje za spolehlivou. Ačkoliv Komise zpochybňuje použitelnost španělské metodiky, toto neovlivňuje soulad s podmínkou týkající se stanovení mechanismu, který má zabránit nadměrné vyrovnávací platbě.

(226) Komise se tudíž domnívá, že lze mít za to, že pověření společnosti Correos je v souladu s rámcem z roku 2012.

C. **Doba trvání pověření**

(227) Jak je uvedeno v oddíle 2.4 rámce z roku 2012, „*doba trvání pověření by měla být odůvodněná objektivními kritérii, například potřebou amortizovat nepřevoditelná fixní aktiva. Trvání pověření by v zásadě nemělo být delší než doba nutná k odpisu nejvýznamnějších aktiv nezbytných k poskytování SOHZ*.“

(228) Španělský poštovní zákon z roku 1998 nestanoví dobu trvání pověření společnosti Correos zajišťováním povinnosti všeobecných služeb. Pověření však skončilo v roce 2011, kdy vstoupil v platnost nový španělský poštovní zákon z roku 2010, a skutečná doba trvání pověření tudíž činila dvanáct let.

(229) Komise se za prvé nedomnívá, že tento požadavek stanovený v rámci z roku 2012 může vést k neslučitelnosti podpory, která předchází vstupu tohoto rámce v platnost. Cílem ustanovení týkajícího se omezené doby trvání, které je obsaženo v rámci z roku 2012, je zajistit, aby stát pravidelně posuzoval situaci na trhu k ověření toho, zda je zachování veřejné služby dosud opodstatněné, a aby byla přípustná náhrada za poskytování této veřejné služby, a to na základě použití pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Tyto cíle nelze sledovat v případě opatření, jež bylo zavedeno v minulosti, a nemůže to tudíž vést k neslučitelnosti náhrad za povinnost všeobecných služeb, které byly poskytnuty do roku 2010 ([72]).

(230) Komise mimoto podotýká, že se dvanáctiletá doba trvání pověření nejeví jako nepřiměřená a že je podobná dobám pověření u jiných poskytovatelů všeobecných služeb v EU ([73]).

(231) Lze tudíž uznat, že dvanáctiletá doba trvání nepřesáhla dobu odpisu nejvýznamnějších aktiv, která společnost Correos používala k zajišťování povinnosti všeobecných služeb, jak se vyžaduje v rámci z roku 2012.

([71]) Viz 28. bod odůvodnění.
([72]) Ustanovení se může vztahovat na opatření, které bylo zahájeno v minulosti a dosud probíhá. V takovémto případě lze případně požadovat změnu či dokonce ukončení pověření.
([73]) Viz například *La Poste* (Francie), *Poste Italiane* (Itálie) a *ELTA* (Řecko): u všech společností to bylo patnáct let.

D. **Soulad se směrnicí Komise 2006/11/ES** ([74])

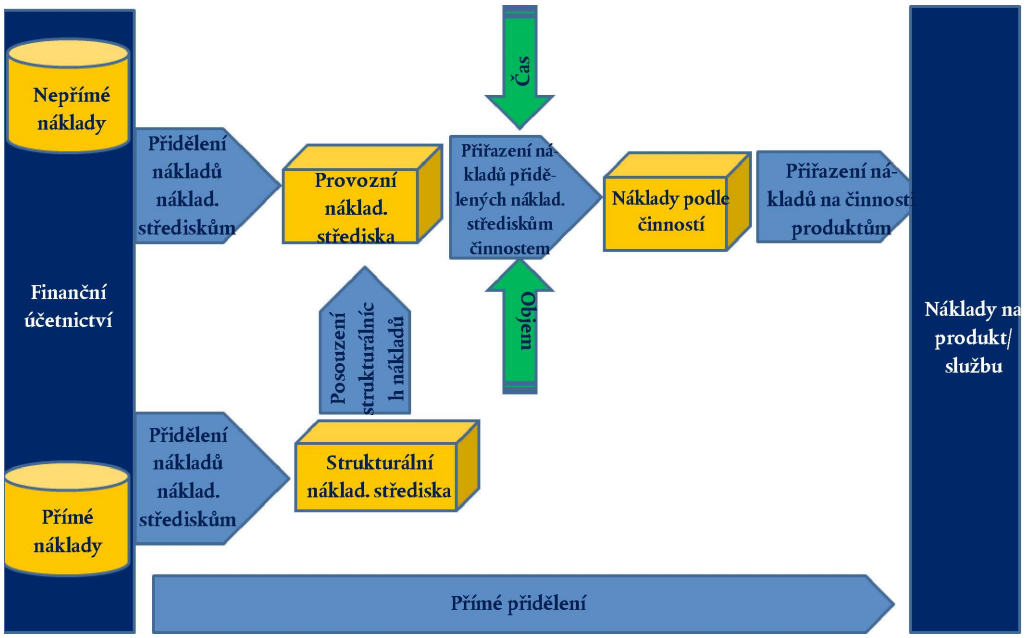
(232) V bodě 18 rámce z roku 2012 je uvedeno, že „*podpora se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 106 odst. 2 Smlouvy, pouze pokud podnik v příslušném případě splňuje požadavky směrnice 2006/111/ES o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků*“.

(233) V § 29 španělského poštovního zákona z roku 1998 je uložena povinnost vést v rámci interního účetního systému poskytovatele všeobecných služeb oddělené účetnictví.

(234) Tato povinnost je uložena zejména vyhláškou FOM/2447/2004 ze dne 12. července o „analytickém účetnictví a oddělení účtů“. Komise ověřila, že zásady uvedené v tomto předpisu jsou s ohledem na podmínky přidělování přímých a nepřímých nákladů v souladu se zásadami stanovenými v rámci z roku 2012 ([75]).

(235) Na žádost Komise uvedenou v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 mimoto španělské orgány poskytly Komisi podrobný popis systému analytického účetnictví společnosti Correos, jak je shrnuto na obrázku.

Systém přidělování nákladů společnosti Correos

(236) Jak je uvedeno v 235. bodě odůvodnění, systém nákladového účetnictví společnosti Correos je založen na metodice účtování nákladů, která se nazývá stanovování nákladů podle činnosti. Systém stanovování nákladů podle činnosti je zvláštní metoda úplného přidělování nákladů, která je v souladu s použitelnými ustanoveními rámce z roku 2012 ([76]) a rovněž s odvětvovými požadavky týkajícími se odděleného účetnictví, jež jsou stanoveny v článku 14 směrnice o poštovních službách.

(237) Analytický model společnosti Correos zahrnuje v podstatě tyto fáze:

(1) Určení nákladů, které mají být přiděleny, podle výkazu zisků a ztrát. V roce 2005 činily přidělitelné náklady přibližně […] miliard EUR.

([74]) Směrnice Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků (Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17).
([75]) Viz bod 31 rámce z roku 2012.
([76]) Viz bod 44 rámce z roku 2012.

(2) Přidělení nákladů nákladovým střediskům:

a) Malý procentní podíl nákladů ([…] % – přibližně […] milionů EUR v roce 2005) je přidělen přímo konečným produktům.

b) Většina přidělitelných nákladů ([…] % – […] miliard EUR) je přidělena nákladovým střediskům.

Nákladová střediska (v roce 2005 jich bylo […]) jsou základní jednotky systému analytického účetnictví. Jsou definována jako jednotky spotřeby zdrojů, které jsou důležité z hlediska nákladového účetnictví.

Systém analytického účetnictví společnosti Correos rozlišuje mezi:

— provozními nákladovými středisky: střediska, která spotřebovávají zdroje přímo související s konečnými produkty a službami (např. poštovní úřady). V roce 2005 bylo v systému analytického účetnictví společnosti Correos vykázáno […] provozních nákladových středisek. Provozním nákladovým střediskům byla v roce 2005 přidělena částka ve výši […] miliard EUR,

— strukturální nákladová střediska: střediska, v nichž se soustředí strukturální náklady, jež nesouvisejí přímo s konečnými produkty a službami. Jedná se zejména o podporu, správu, řízení lidských zdrojů, funkce IT. V roce 2005 bylo v systému analytického účetnictví společnosti Correos 180 strukturálních nákladových středisek. V roce 2005 byla strukturálním nákladovým střediskům přidělena částka ve výši […] milionů EUR.

c) Náklady přidělené strukturálním nákladovým střediskům jsou poté rozděleny mezi provozní nákladová střediska na základě příčinného vztahu mezi provozními a strukturálními nákladovými středisky.

(3) Přiřazení nákladů přidělených nákladovým střediskům jednotlivým činnostem:

Činnosti představují skupinu stejnorodých úkolů zaměřujících se na poskytování konečných služeb nebo na podporu jejich poskytování (např. ruční třídění, automatické třídění, přeprava…). V roce 2005 bylo v systému analytického účetnictví společnosti Correos rozlišeno šestnáct činností.

Náklady přidělené provozním nákladovým střediskům jsou rozděleny mezi činnosti podle spotřeby zdrojů jednotlivých nákladových středisek při provádění činností.

(4) Přiřazení nákladů na činnosti jednotlivým konečným produktům a službám:

Náklady jsou konečným produktům a službám přidělovány na základě jejich příčinné souvislosti s činnostmi.

(5) Stanovení příjmů pro jednotlivé konečné produkty a služby

Za účelem stanovení příjmů jsou provedeny tyto kroky:

a) Za prvé, podle výkazu zisků a ztrát jsou určeny příjmy, které mají být přiděleny: v roce 2005 činily přidělitelné příjmy přibližně […] miliard EUR.

b) Část těchto příjmů ([…] % – […] miliard EUR v roce 2005) odpovídá přímému prodeji zaevidovanému v systému plateb společnosti Correos a lze ji přidělit přímo konečným produktům a službám.

c) Zbývající část příjmů ([…] % – […] milionů EUR v roce 2005), které nejsou zaevidovány v systému plateb a mají různý původ, je konečným produktům a službám přidělena na základě tabulky procentních podílů, které byly odvozeny ze studií společnosti Correos týkajících se příčinné souvislosti mezi zaevidovanými příjmy a produkty a službami, jež tyto příjmy vytvořily.

(6) Pro jednotlivé konečné produkty a služby lze proto vypočítat rozpětí.

(238) Komise vyvozuje závěr, že systém analytického účetnictví, který společnost Correos zavedla, je vhodný k oddělení činností v rámci povinnosti všeobecných služeb a činností mimo tuto povinnost a v rámci povinnosti všeobecných služeb k oddělení vyhrazených a nevyhrazených činností.

(239) Komise vyvozuje závěr, že společnost Correos směrnici 2006/111/ES dodržela.

A. **Výše vyrovnávací platby**

Vhodný způsob výpočtu

(240) V bodě 21 rámce z roku 2012 je uvedeno, že „*(…) výše vyrovnávací platby nesmí překročit částku, která je nezbytná k pokrytí čistých nákladů na plnění závazků veřejné služby, včetně přiměřeného zisku*“. Dále je v něm uvedeno, že „*(…) vykonává-li dotčený podnik rovněž činnosti mimo rozsah SOHZ, mohou zohledňované náklady zahrnovat veškeré přímé náklady nezbytné k plnění závazků veřejné služby a přiměřený příspěvek na nepřímé náklady společné službě obecného hospodářského zájmu a ostatním činnostem. Náklady spojené s činnostmi mimo rámec SOHZ musí pokrýt veškeré přímé náklady a příslušný příspěvek na společné náklady.*“

(241) V bodě 24 rámce z roku 2012 se uvádí: „*Čisté náklady, které jsou nebo podle očekávání budou nezbytné ke splnění závazků veřejné služby, by se měly vypočítat za použití metodiky čistých ušetřených nákladů, pokud to vyžadují právní předpisy Unie nebo členského státu i v jiných případech, v nichž je to možné.*“

(242) V rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 Komise uvedla, že jelikož byly náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté na základě poštovního zákona z roku 1998 uděleny jako protiprávní podpora před vstupem rámce z roku 2012 v platnost dne 31. ledna 2012, bod 69 zmíněného rámce výslovně vylučuje použití bodu 24 rámce, a tudíž použití metodiky čistých ušetřených nákladů na protiprávní podporu.

(243) V druhé poznámce pod čarou k bodu 21 rámce z roku 2012 je objasněno, že pokud nelze použít metodiku čistých ušetřených nákladů (nebo pokud se nepoužije, jako v tomto případě), musí být čisté náklady stanoveny jako náklady po odečtení příjmů v souvislosti s plněním závazků veřejné služby. Tato „metoda přidělování nákladů“ je popsána v bodě 28 a následujících bodech rámce z roku 2012. Tato metoda se považovala za vhodný způsob výpočtu vyrovnávací platby za služby obecného hospodářského zájmu podle rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005, který se uplatňoval od 29. listopadu 2005 do 31. ledna 2012 a sloužil jako základ pro řadu rozhodnutí Komise o náhradě za povinnost všeobecných služeb, která byla v tomto období vydána ([77]).

(244) Španělské orgány a/nebo společnost Correos toto tvrzení ve svých připomínkách výslovně popřely a uvedly, že rámec z roku 2012 použití metodiky čistých ušetřených nákladů nebrání, nýbrž pouze umožňuje, aby se nepoužila před vstupem tohoto rámce v platnost (viz zejména 98. bod odůvodnění).

(245) Komise se domnívá, že by možnost použít metodiku čistých ušetřených nákladů v případě protiprávní podpory udělené před vstupem rámce z roku 2012 v platnost členským státům umožnila mít prospěch z neoznámení takovéhoto protiprávního opatření podpory, jelikož by si mohly zvolit mezi metodou přidělování nákladů a metodikou čistých ušetřených nákladů, zatímco členské státy, jež vyrovnávací platby za služby obecného hospodářského zájmu oznámily v souladu s pravidly státní podpory, musely použít pouze jednu metodu, tj. metodu přidělování nákladů. Tento přístup by tudíž Španělsku umožnil získat prospěch z porušení oznamovací povinnosti a znamenal by rovněž možné porušení zásady rovného zacházení. Komise proto trvá na tom, že v daném případě lze použít pouze účetní metodu.

(246) I kdyby se uznalo, že v daném případě je použitelná metodika čistých ušetřených nákladů stanovená v rámci z roku 2012 a ve směrnici 2008/6/ES, jak je uvedeno v 176. až 183. bodě odůvodnění, Komise se domnívá, že španělskou metodiku nelze považovat za platné provedení metodiky čistých ušetřených nákladů v rozporu s tím, co tvrdily španělské orgány a/nebo společnost Correos.

(247) Španělská metodika proto není bez ohledu na její možné přednosti metodou, kterou Komise kdy uznala, a to před vstupem rámce z roku 2012 v platnost, ani posléze.

(248) Za této situace Komise usuzuje, že jedinou metodou, kterou lze použít, je účetní metoda, jež byla v době poskytnutí náhrad za povinnost všeobecných služeb jedinou referenční metodou a základem řady rozhodnutí Komise o náhradách za povinnost všeobecných služeb, jež byla v té době vydána.

([77]) Viz zejména rozhodnutí 2012/321/EU a rozhodnutí 2012/636/EU.

Vhodné referenční hodnoty přiměřeného zisku

(249) Jak je objasněno v 167. bodě odůvodnění, ve svém rozhodnutí ze dne 25. ledna 2012 týkajícím se společnosti bpost stanovila Komise referenční hodnotu přiměřeného ziskového rozpětí vztahující se na všechny provozovatele poštovních služeb v Unii.

(250) Španělské orgány použitelnost těchto referenčních hodnot na společnost Correos zpochybnily a tvrdily, že každý případ je třeba posoudit podle jeho skutkové podstaty. Komise španělské orgány vyzvala, aby předložily podrobné informace o španělském poštovním trhu, které by umožnily posoudit možnost jiných referenčních hodnot pro společnost Correos. Takovéto informace však poskytnuty nebyly. Komise proto v tomto případě použije referenční hodnotu přiměřeného ziskového rozpětí, která byla stanovena v rozhodnutí ve věci bpost.

Posouzení alternativního přístupu, který navrhly španělské orgány

(251) Španělské orgány tvrdí, že pokud Komise použije na náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté společnosti Correos na základě poštovního zákona z roku 1998 účetní metodu, je třeba uvážit tyto prvky (viz oddíl 5.3.1):

— Zvláštní posouzení náhrad poskytnutých za vyhrazenou oblast všeobecných služeb a za nevyhrazenou oblast všeobecných služeb

— Snížení nadměrné náhrady o dividendy, které vyplatila společnost Correos

(252) Tyto návrhy jsou analyzovány v 253. až 263. bodě odůvodnění.

— Zvláštní posouzení náhrad poskytnutých za vyhrazenou oblast všeobecných služeb a za nevyhrazenou oblast všeobecných služeb

(253) Španělské orgány uvedly, že náhrady za povinnost všeobecných služeb, které obdržela společnost Correos za poskytování vyhrazených a nevyhrazených služeb, je nutno posoudit zvlášť.

(254) Po analýze tvrzení, která španělské orgány předložily v průběhu formálního vyšetřovacího řízení, se Komise domnívá, že rozdělení na vyhrazenou a nevyhrazenou oblast lze uznat, jelikož:

— tvrzení na podporu rozlišování dvou různých služeb obecného hospodářského zájmu se jeví jako přiměřené (zejména s ohledem na rozdílný kontext plnění povinností mezi vyhrazenou a nevyhrazenou oblastí všeobecných služeb),

— rozdělení je zcela v souladu se způsobem výpočtu náhrady za povinnost všeobecných služeb, který jednoznačně rozlišuje mezi vyhrazenými a nevyhrazenými službami a který se mezi oběma oblastmi značně liší. Jak objasnily španělské orgány, zatímco se na vyhrazené služby v rámci povinnosti všeobecných služeb uplatňovala metoda přidělování nákladů, u nevyhrazených služeb se používal jiný přístup, který španělské orgány označily jako metodiku čistých ušetřených nákladů. Ačkoliv Komise s tímto označením nesouhlasí, souhlasí s tím, že se způsob výpočtu mezi vyhrazenou a nevyhrazenou oblastí všeobecných služeb zásadně liší.

(255) Komise zdůrazňuje, že uznání tohoto rozdělení znamená, že náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté pro vyhrazenou a nevyhrazenou oblast je nutno posoudit zvlášť, aniž by později došlo ke sladění obou posouzení.

Tímto rozdělením Komise potvrzuje, že výsledky uvedené v oddíle 5.3.1 jsou správné:

— žádná nadměrná náhrada udělená společnosti Correos za poskytování vyhrazených služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb, jelikož náhrada za vyhrazené služby přesně odpovídá čistým účetním nákladům společnosti Correos

— nadměrná náhrada udělená společnosti Correos za poskytování nevyhrazených služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb odpovídající výši náhrad za povinnost všeobecných služeb přidělených nevyhrazené oblasti všeobecných služeb, jelikož úroveň zisku u nevyhrazených služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb byla vždy vyšší než maximální referenční hodnota zisku, která byla uvážena v rozhodnutí ve věci bpost.

(256) Nadměrná náhrada udělená společnosti Correos za poskytování nevyhrazených služeb tudíž činí 317,387 milionů EUR (v nominálním vyjádření).

— Snížení nadměrné náhrady o dividendy, které vyplatila společnost Correos.

(257) Španělské orgány tvrdily, že by nadměrná náhrada poskytnutá společnosti Correos měla být snížena o dividendy, které společnost Correos vyplatila v období 2004–2010 (přibližně 151 milionů EUR).

(258) Komise se v zásadě nedomnívá, že dividendy jsou vhodným způsobem snížení nadměrné náhrady, jak bylo uvedeno v rozhodnutí ve věci Dansk Statsbaner ([78]). V daném případě však Komise rozumí tomu, že zvláštní okolnosti tohoto případu znamenaly, že výplata dividend byla pravděpodobně jediným praktickým způsobem, jak omezit dopad nadměrné náhrady pro společnost Correos v důsledku vysokých zisků této společnosti Correos v nevyhrazené oblasti.

(259) Komise za prvé souhlasí s tím, že Španělsko předložilo dostatečné důkazy, které prokazují, že rozhodnutí o výplatě dividend pocházelo od španělského státu (jakožto jediného akcionáře společnosti Correos), a nikoli od vedení samotné společnosti Correos.

(260) Začlenění těchto dividend do státního rozpočtu před jejich skutečným vyplacením, jež prokazuje, že stát měl nad tímto rozhodnutím kontrolu, mimoto rovněž neumožňuje určit hospodářský zájem společnosti Correos na výplatě dividend státu v tomto období. Zdá se, že v dané situaci nejsou relevantní pobídky společnosti k odměnění akcionáře (přilákání investorů, zajištění budoucího financování, prokázání dobré finanční situace společnosti), jelikož stát je jediným akcionářem a jelikož financování společnosti ze strany státu bylo trvale zajištěno až do roku 2010. Z těchto důvodů lze vzhledem k zvláštnímu právnímu rámci, který byl zaveden, uznat, že rozhodnutí o výplatě dividend pochází v zásadě od státu, který tento nástroj použil k získání finančních prostředků od společnosti.

(261) Co se týká španělského státu, vyplacení značných náhrad za povinnost všeobecných služeb a současně výběr dividend se mohou jevit jako nekonzistentní, lze je však pochopit v situaci, kdy dividendy představovaly ve skutečnosti způsob snížení možného nadměrného financování, jež společnosti Correos muselo být každopádně vyplaceno podle plánu *Plan de Prestación* z roku 2000. Jelikož Španělsko podepsalo smlouvu o poskytování veřejných služeb, která stanovila automaticky výši náhrady, jež má být společnosti Correos vyplacena bez ohledu na skutečnou úroveň zisku společnosti, lze pochopit, že dividendy mohly za této situace hrát fakticky úlohu mechanismu zpětného vyžádání.

(262) Komise bere na vědomí rovněž skutečnost, že tyto dividendy vyplývaly v podstatě z nadměrné náhrady za nevyhrazené služby v rámci povinnosti všeobecných služeb, jež byly pro společnost Correos zdrojem zisku. Mimoto se nezdá, že společnost Correos, která byla v příslušných letech velmi zisková, měla zvláštní prospěch z finančních prostředků, jež měla dočasně k dispozici: nezískala žádné bankovní úvěry, u nichž mohla mít prospěch z lepší úvěruschopnosti, ani neprovedla konkrétní akvizice.

(263) Za této situace uznává Komise snížení nadměrné náhrady, která byla poskytnuta společnosti Correos, o dividendy vyplacené touto společností v období 2004–2010.

(264) Tabulka 12 shrnuje výpočet nominální výše částky, která má být navrácena:

Tabulka 12

Výpočet nadměrné náhrady

(v milionech EUR)

Nevyhrazená oblast všeobecných služeb	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Náklady	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) Viz pozn. pod čarou č. 31. I když byly v daném případě dividendy vzaty v úvahu, Komise v 345. bodě odůvodnění také uvedla, že *„politika v oblasti dividend nemůže být považována za doložku o zpětné úhradě umožňující upravit kompenzace za plnění úkolů veřejné služby a zabránit nadměrným kompenzacím“*.

(v milionech EUR)

Nevyhrazená oblast všeobecných služeb	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
Čisté náklady = náklady – příjmy	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přiměřený zisk (na základě provozního ziskového rozpětí ve výši 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čisté náklady + přiměřený zisk	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Přípustná náhrada pro společnost Correos	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Náhrada poskytnutá společnosti Correos	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Nadměrná náhrada = poskytnutá náhrada – přípustná náhrada	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Přidělené dividendy	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Upravená nadměrná náhrada = nadměrná náhrada – dividendy	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. ZÁVĚR

(265) Komise vyvozuje za prvé závěr, že náhrady za povinnost všeobecných služeb, které byly společnosti Correos poskytnuty na základě poštovního zákona z roku 1998, představují protiprávní státní podporu.

(266) Tyto náhrady za povinnost všeobecných služeb mimoto představují neslučitelnou podporu podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy v míře, v jaké poskytly společnosti nadměrnou vyrovnávací platbu.

(267) Po odečtení dividend činí nadměrná náhrada 166,112 milionu EUR.

(268) Skutečná částka, která má být navrácena, může vzít v úvahu úpravu o daň ([79]), jak je stanoveno v oznámení o navrácení podpory ([80]), v jehož bodě 50 se uvádí, že „*vnitrostátní orgány mohou při stanovování částky, jež má být nahrazena, vzít v úvahu dopad daňového systému. Pokud příjemce protiprávní a neslučitelné podpory zaplatil z obdržené podpory daň, mohou vnitrostátní orgány v souladu se svými vnitrostátními daňovými předpisy zohlednit dříve zaplacenou daň tak, že budou vymáhat pouze čistou částku, která byla příjemci poskytnuta. Komise se domnívá, že v těchto případech musejí vnitrostátní orgány zajistit, aby příjemce nemohl využít dalšího snížení daně založeného na tvrzení, že úhradou se snížil jeho zdanitelný příjem, neboť to by znamenalo, že čistá částka, kterou má navrátit, je nižší než původně poskytnutá čistá částka.*“

(269) Při stanovování skutečné částky, jež má být navrácena, lze proto vzít v úvahu úpravu o daň za předpokladu, že Španělsko dodrží podmínky stanovené v bodě 50 oznámení o navrácení podpory. Příslušná částka bude zahrnovat i úroky ode dne, k němuž byla každá náhrada za povinnost všeobecných služeb dána k dispozici společnosti Correos, do dne jejího skutečného navrácení.

([79]) Španělské orgány oznámily svůj záměr požádat s ohledem na výpočet částky, která má být navrácena, o úpravu o daň.
([80]) Oznámení Komise – Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory, Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4–17.

7.2. *OSVOBOZENÍ SPOLEČNOSTI CORREOS OD: DANĚ Z NEMOVITOSTÍ (IBI) A DANĚ Z HOSPODÁŘSKÉ ČINNOSTI (IAE)*

7.2.1. STÁTNÍ PODPORA VE SMYSLU ČL. 107 ODST. 1 SMLOUVY

7.2.1.1. ***Opatření přičitatelné státu a provedené ze státních prostředků***

(270) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy se vyžaduje, aby opatření bylo provedeno členským státem nebo ze státních prostředků, a to v jakékoli formě. Ztráta daňových příjmů se rovná spotřebě státních prostředků ve formě daňových výdajů.

(271) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Banco Exterior de España rozhodl, že opatření, kterým veřejné orgány přiznávají určitým podnikům osvobození od daně, které sice není spojeno s převodem státních prostředků, ale staví jeho příjemce do příznivější finanční situace oproti ostatním poplatníkům, je provedeno „ze státních prostředků" ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy ([81]).

(272) Osvobozením společnosti Correos od daně z nemovitostí a daně z hospodářské činnosti se španělské orgány vzdaly příjmů, které představují státní prostředky.

(273) Komise proto zastává názor, že tyto daňové úlevy zahrnují ztrátu státních příjmů, a jsou tudíž poskytnuty státem ze státních prostředků.

(274) Španělské orgány a/nebo společnost Correos ve svých připomínkách tvrdily, že osvobození od daně z nemovitostí nelze přičíst státu, jelikož vyplývá z rozhodnutí vnitrostátních soudů, a nikoli samotného státu (viz 67. a 102. bod odůvodnění).

(275) Komise s tímto tvrzením nesouhlasí, jelikož v případech, kdy příjemci poskytne výhodu orgán veřejné moci, lze opatření z podstaty věci přičíst státu, a to i v případě, kdy dotyčný orgán požívá právní nezávislosti na ostatních orgánech veřejné moci ([82]). Podporu, která byla poskytnuta na základě rozsudků vnitrostátních soudů, lze proto přičíst státu, a může tudíž představovat státní podporu.

7.2.1.2. ***Selektivní hospodářská výhoda pro podnik***

A. **Pojem podnik**

(276) Jak je uvedeno v 162. bodě odůvodnění, společnost Correos je nutno při poskytování služeb v rámci povinnosti všeobecných služeb, které jsou předmětem osvobození od daně, považovat za podnik.

B. **Hospodářská výhoda**

(277) Při zjišťování, zda určité opatření poskytuje podniku hospodářskou výhodu, není důležitá přesná forma opatření ([83]). Pojem zvýhodnění zahrnuje nejen pozitivní přínos, ale také opatření, která v různé formě snižují zátěž, jež by podnik musel za obvyklých okolností nést ([84]). Zvýhodnění proto může představovat i zbavení ekonomické zátěže (například daňových povinností).

(278) Společnost Correos byla zcela nebo částečně osvobozena od určitých daní, například daně z nemovitostí a daně z hospodářské činnosti, zatímco jiné podniky, které rovněž vykonávají hospodářskou činnost včetně poskytování poštovních služeb, v zásadě těmto daním podléhají v plné výši. Pro účely čl. 107 odst. 1 Smlouvy proto společnost Correos získala hospodářskou výhodu.

(279) Osvobození společnosti Correos od daní snižuje výdaje, jež jsou obvykle zahrnuty v provozních nákladech. V porovnání s ostatními podniky, které podléhají dani z nemovitostí nebo dani z hospodářské činnosti a které nemohou tyto daňové úlevy využít, proto společnost Correos zvýhodňuje.

([81]) Rozsudek Soudu ve věci Banco Exterior de España, C-387/92, EU:C:1994:100, bod 14.
([82]) Rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 1996, Air France v. Komise, T-358/94, ECLI:EU:C:1996:194, bod 62.
([83]) Rozsudek Soudu ve věci Altmark Trans, C-280/00, EU:C:2003:415, bod 84.
([84]) Rozsudek Soudu ve věci De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. Vysoký úřad ESUO, 30/59, EU:C:1961:2, s. 19, a rozsudek Soudu ve věci Adria-Wien Pipeline, C-143/99, EU:C:2001:598, bod 38.

C. **Selektivita**

(280) Opatření je selektivní, pokud zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(281) Rozdílné zdanění je nutno posoudit na základě judikatury zabývající se pojmem selektivita ([85]). Daňové opatření je *prima facie* selektivní, pokud představuje odchylku od obecného (neboli referenčního) daňového systému. V tomto ohledu je nutné posoudit, zda opatření zvýhodňuje určité podniky v porovnání s ostatními podniky, které se s ohledem na cíl sledovaný referenčním daňovým systémem nacházejí ve srovnatelné právní a faktické situaci. Podle judikatury Soudního dvora lze opatření, které je *prima facie* selektivní, odůvodnit logikou daňového systému. V této souvislosti však lze vzít v úvahu pouze důvody související s daňovým systémem, a nikoli důvody vnější politiky. Nelze-li opatření, které je *prima facie* selektivní, odůvodnit logikou daňového systému, představuje selektivní výhodu, a pokud jsou splněny všechny ostatní podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, představuje toto opatření státní podporu ve smyslu zmíněného ustanovení ([86]).

Daň z nemovitostí (IBI)

Referenční rámec

(282) V případě daňových opatření má stanovení referenčního daňového systému (nebo referenčního rámce) obzvláštní význam, jelikož existenci výhody lze zjistit pouze při porovnání s „obvyklým daňovým režimem“ ([87]).

(283) V daném případě by měl být referenční rámec vymezen jako daň z nemovitostí, jak je stanovena v královském legislativním nařízení č. 2/2004 ze dne 5. března 2004. Z tohoto právního předpisu vyplývá, že podle běžných pravidel podléhají podniky (kromě jiných právnických a fyzických osob) dani z nemovitostí s ohledem na majetková práva stanovená v § 61 královského legislativního nařízení č. 2/2004, která se vztahují na venkovské a městské nemovitosti a nemovitosti zvláštního charakteru.

Odchylka od referenčního rámce

(284) Podle § 60 zmíněného královského legislativního nařízení daň z nemovitostí *„představuje objektivní přímou daň, která je uložena z hodnoty nemovitostí za podmínek stanovených v tomto královském legislativním nařízení“*. Zdanitelným plněním je v případě daně z nemovitostí nárok na práva stanovená v § 61 královského legislativního nařízení č. 2/2004 ([88]), která se vztahují na venkovské a městské nemovitosti a nemovitosti zvláštního charakteru. Daň z nemovitostí není uložena s ohledem na činnost, nýbrž se vztahuje na hodnotu nemovitosti.

(285) Podle § 19 odst. 1 písm. b) poštovního zákona z roku 1998 a § 22 odst. 2 poštovního zákona z roku 2010 má společnost Correos v zásadě nárok na osvobození od daní u hospodářské činnosti související s jejími službami ve vyhrazené oblasti (podle poštovního zákona z roku 1998) nebo povinností všeobecných služeb (podle poštovního zákona z roku 2010). Ačkoliv španělské orgány tvrdí, že daň z nemovitostí nesouvisí přímo s konkrétní hospodářskou činností, a společnost Correos nemohla mít tudíž z daňové úlevy prospěch, v praxi podala společnost Correos místním soudům řadu stížností, jelikož se domnívala, že v případě poštovních úřadů v určitých obcích má nárok na osvobození od daně z nemovitostí.

(286) Osvobození od daně z nemovitostí vztahující se na společnost Correos představuje odchylku od obecného systému daně z nemovitostí platného ve Španělsku a poskytuje společnosti Correos selektivní výhodu. Na základě daňové úlevy požívá společnost Correos, která provádí transakce s nemovitostmi stejně jako ostatní podniky, daňové výhody, na kterou nemají ostatní společnosti nárok. Opatření tudíž představuje odchylku od obvyklého systému daně z nemovitostí, jelikož rozlišuje mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na cíl režimu daně z nemovitostí (tj. zdanění práv k nemovitostem, která jsou stanovena v § 61 královského legislativního nařízení č. 2/2004 a která se vztahují na venkovské a městské nemovitosti) nacházejí ve srovnatelné právní a faktické situaci ([89]).

([85]) Rozsudek Soudu ve spojených věcech Paint Graphos a další, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 49 a následující body.
([86]) Viz rozsudek Soudu ve věci Adria-Wien Pipeline, C-143/99, EU:C:2001:598.
([87]) Rozsudky ve věcech Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království, T-211/04 a T-215/04, EU:T:2008:595, bod 80.
([88]) Správní koncese vztahující se na samotnou nemovitost nebo na veřejné služby, k jejichž poskytování se daná nemovitost používá, věcné právo držby, věcné právo užívání a vlastnické právo.
([89]) Viz mimo jiné rozsudek Soudu ve věci Portugalsko v. Komise, C-88/03, EU:C:2006:511, bod 56; rozsudek Soudu ve spojených věcech Paint Graphos, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 49.

Vnitřní logika daňového systému

(287) Komise vyvozuje předběžný závěr, že osvobození společnosti Correos od daně z nemovitostí je *prima facie* selektivní. Je však nutné určit (jak je uvedeno v 281. bodě odůvodnění), zda lze osvobození od daně z nemovitostí odůvodnit povahou nebo obecnou strukturou systému daně z nemovitostí tím, že je prokázáno, že opatření vyplývá přímo ze základních nebo řídicích principů daňového systému.

(288) Španělské orgány a/nebo společnost Correos nepředložily před vydáním rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 ani v průběhu formálního vyšetřovací řízení žádné tvrzení, které by prokazovalo, že osvobození od daně z nemovitostí vyplývá z uplatnění řídicího principu systému daně z nemovitostí. Ani Komise nebyla schopna zjistit takovéto odůvodnění. Vnitřní logikou systému daně z nemovitostí je zdanění majetkových práv stanovených v § 61 královského legislativního nařízení č. 2/2004, která se vztahují na venkovské a městské nemovitosti a nemovitosti zvláštního charakteru. Uplatnění úplného osvobození od daně z nemovitostí výhradně na společnost Correos není v souladu s logikou systému daně z nemovitostí.

Závěr

(289) Jelikož španělské orgány nepředložily v průběhu formálního vyšetřovacího řízení žádné tvrzení, které by bylo v rozporu s hodnocením Komise, potvrzuje Komise předběžný závěr, který vyvodila v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016, a sice že osvobození společnosti Correos od daně z nemovitostí představuje selektivní výhodu, kterou nelze odůvodnit povahou a logikou systému daně z nemovitostí.

Daň z hospodářské činnosti (IAE)

Referenční rámec

(290) Z § 78 královského legislativního nařízení č. 2/2204 vyplývá, že dani z hospodářské činnosti podléhají podniky, které vykonávají hospodářskou, obchodní, odbornou nebo uměleckou činnost. Daň z hospodářské činnosti uložená na poštovní služby a telekomunikace je stanovena v tarifní skupině 847 „Poštovní služby a telekomunikace“ uvedené v královském legislativním nařízení č. 1175/1990 ze dne 28. září. Referenční rámec je proto vymezen jako daň z hospodářské činnosti, jak je stanovena v královském legislativním nařízení č. 2/2004 ze dne 5. března 2004.

Odchylka od referenčního rámce

(291) V poznámce 3 k tarifní skupině 847 v královském legislativním nařízení č. 1175/1990 je stanoveno, že veřejný podnikatelský subjekt Correos je oprávněn odvádět pouze 50 % částky daně stanovené pro podniky v tarifní skupině 847 „Poštovní služby a telekomunikace“.

(292) Částečné osvobození společnosti Correos od daně z hospodářské činnosti představuje odchylku od systému daně z hospodářské činnosti, který se vztahuje na hospodářské, obchodní, odborné a umělecké činnosti obecně, a konkrétně na poštovní služby a telekomunikace. Lze tudíž mít za to, že toto osvobození poskytuje společnosti Correos selektivní výhodu. Uplatňováním daňové úlevy ve výši 50 % požívá společnost Correos, která vykonává hospodářské činnosti obecně, a konkrétně poštovní služby, daňové výhody, na kterou nemají ostatní podniky obecně, a konkrétně provozovatelé poštovních služeb nárok. Opatření proto představuje odchylku od obvyklého systému daně z hospodářské činnosti, který se vztahuje na všechny podniky obecně, a konkrétně na provozovatele poštovních služeb a telekomunikací, jelikož rozlišuje mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na cíl daně z hospodářské činnosti (kterým je zdanění výkonu hospodářské činnosti) nacházejí ve srovnatelné faktické a právní situaci ([90]). Komise vyvozuje předběžný závěr, že částečné osvobození společnosti Correos od daně z hospodářské činnosti je *prima facie* selektivní.

Vnitřní logika daňového systému

(293) V souladu s judikaturou Soudního dvora je však nutné určit, zda lze osvobození společnosti Correos od daně z hospodářské činnosti odůvodnit povahou nebo obecnou strukturou systému daně z hospodářské činnosti tím, že je prokázáno, že opatření vyplývá přímo ze základních nebo řídicích principů daňového systému.

([90]) Viz mimo jiné rozsudek Soudu ve věci Portugalsko v. Komise, C-88/03, EU:C:2006:511, bod 56; rozsudek Soudu ve spojených věcech Paint Graphos, C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 49.

(294) Společnost Correos tvrdí, že osvobození od daně z hospodářské činnosti je odůvodněno logikou systému daně z hospodářské činnosti, jelikož vnitřní logikou této daně je zdanění hospodářských činností s cílem zasáhnout do výroby nebo distribuce zboží a poskytování služeb a společnost Correos vykonává nejen hospodářské činnosti, které spočívají ve výrobě zboží a poskytování služeb, nýbrž poskytuje také veřejné služby, jako je povinnost všeobecných služeb, které nesledují hospodářský účel (viz 70. bod odůvodnění).

(295) Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Zajišťování povinnosti všeobecných služeb představuje hospodářskou činnost a osvobození od daně, které se zaměřuje na povinnost všeobecných služeb, je nutno považovat za státní podporu, která může být případně slučitelná, je-li v souladu s pravidly pro slučitelnost služeb obecného hospodářského zájmu. Zdá se, že toto tvrzení je v rozporu se žádostí společnosti Correos, aby osvobození od daně z nemovitostí a od daně z hospodářské činnosti nebylo posouzeno na základě poštovního zákona z roku 1998 nebo z roku 2010, jež svěřují společnosti Correos povinnost všeobecných služeb, nýbrž s přímým odkazem na právní předpisy, které upravují příslušné daně (viz 66. bod odůvodnění). Komise v této souvislosti podotýká, že společnost Correos netvrdila, že osvobození od daně z hospodářské činnosti může představovat náhradu za povinnost všeobecných služeb.

(296) Komise se proto domnívá, že není prokázáno, že osvobození od daně z hospodářské činnosti lze odůvodnit logikou systému daně z hospodářské činnosti.

Závěr

(297) Komise potvrzuje předběžný závěr uvedený v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016, že částečné osvobození společnosti Correos od daně z hospodářské činnosti představuje selektivní výhodu, kterou nelze odůvodnit povahou a logikou systému daně z hospodářské činnosti.

7.2.1.3. ***Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu***

(298) Jak je objasněno v 204. bodě odůvodnění, opatření ve prospěch společnosti Correos může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

7.2.1.4. ***Závěr***

(299) Na základě výše uvedených skutečností potvrzuje Komise své předběžné hodnocení, že osvobození společnosti Correos od daně z nemovitostí a od daně z hospodářské činnosti splňuje kumulativní kritéria státní podpory, a představuje tudíž státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

7.2.2. EXISTUJÍCÍ NEBO NOVÁ PODPORA

(300) Co se týká osvobození od daně z nemovitostí, daňové úlevy byly společnosti Correos přiznány mezi roky 2008 a 2013, tudíž po přistoupení Španělska k Unii v roce 1986. Osvobození od daně z nemovitostí nelze proto považovat za existující podporu.

(301) Pokud jde o osvobození od daně z hospodářské činnosti, daň byla zavedena v § 79 až § 92 zákona č. 39/1988 ze dne 28. prosince 1988, který upravuje místní finance. Daň byla zavedena po přistoupení Španělska k Unii. Osvobození od daně z hospodářské činnosti proto nelze považovat za existující podporu.

(302) Lze uvést, že španělské orgány a/nebo společnost Correos tvrdí, že osvobození od daně z hospodářské činnosti představuje existující podporu, jelikož je odvozeno od tzv. licenční kvóty, což byla forma daně z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti podle nařízení č. 3313/1966 ze dne 29. prosince 1966 (viz 71. a 103. bod odůvodnění).

(303) Španělské orgány neposkytly Komisi informace, které by prokazovaly kontinuitu mezi daní z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti z roku 1966 a daní z hospodářské činnosti z roku 1988, jež zavedla velmi specifický systém (viz 42. až 44. bod odůvodnění). Komise podotýká, že i za předpokladu, že daň z hospodářské činnosti, která byla zavedena v roce 1988, lze odvodit od daně z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti z roku 1966, i španělské orgány uznávají, že v době, kdy byla společnost

Correos vzhledem ke své povaze správním subjektem, požívala v plné výši osvobození od daně z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti z roku 1966 (viz 103. bod odůvodnění). Společnost Correos byla správním subjektem do roku 1990 (viz 22. bod odůvodnění), takže se na ni *a priori* daň z hospodářské činnosti a ze zisků z obchodní a průmyslové činnosti z roku 1966 nikdy nevztahovala, zatímco systém daně z hospodářské činnosti zařadil společnost Correos jednoznačně do konkrétní daňové kategorie a společnost Correos využívala 50 % snížení částky odváděné v rámci této kategorie.

(304) Komise proto trvá na svém stanovisku, že osvobození od daně z hospodářské činnosti nepředstavuje existující podporu.

7.2.3. ZÁKONNOST OPATŘENÍ PODPORY

(305) Komise uvádí, že osvobození od daně z nemovitostí ani osvobození od daně z hospodářské činnosti nebylo oznámeno podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

(306) Daňové úlevy poskytnuté společnosti Correos proto představují protiprávní podporu ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení (EU) 2015/1589.

7.2.4. SLUČITELNOST PODPORY S VNITŘNÍM TRHEM

(307) Státní podpora se považuje za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud spadá do jedné z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 2 Smlouvy ([91]), a lze ji považovat za slučitelnou s vnitřním trhem, jestliže Komise zjistí, že spadá do některé z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 3 Smlouvy ([92]). Členský stát, který podporu uděluje, však musí prokázat, že poskytnutá státní podpora je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy o fungování EU.

(308) Komise podotýká, že osvobození od daně z nemovitostí a od daně z hospodářské činnosti osvobozuje společnost Correos od nákladů, které by za normálních okolností musela vynaložit v rámci své běžné správy nebo běžných činností. Jinými slovy, tyto daňové úlevy představují provozní podporu, která není časově omezená. Provozní podporu nelze zpravidla považovat za slučitelnou s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy.

(309) Španělské orgány mimoto před vydáním rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 ani v průběhu formálního vyšetřovacího řízení nepředložily žádná tvrzení, která by prokazovala, že osvobození společnosti Correos od daně z nemovitostí a od daně z hospodářské činnosti spadá do některé z výjimek uvedených v čl. 107 odst. 2 nebo 3 Smlouvy.

(310) Španělské orgány před vydáním rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016 ani v průběhu formálního vyšetřovacího řízení nepředložily ani žádné důvody slučitelnosti osvobození od daně z nemovitostí a od daně z hospodářské činnosti (jež se každopádně nevztahují pouze na služby obecného hospodářského zájmu, nýbrž také na čistě komerční činnosti) podle čl. 106 odst. 2.

7.2.5. ZÁVĚR

(311) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívá, že osvobození od daně z nemovitostí a od daně z hospodářské činnosti představuje neslučitelnou státní podporu a příslušné částky by měly být navráceny.

(312) Společnost Correos v tomto ohledu tvrdí, že pokud by Komise zjistila, že osvobození od daně z nemovitostí není slučitelné s vnitřním trhem, nelze příslušné částky navrátit vzhledem k zásadě *res judicata*, což podle názoru společnosti Correos znamená, že rozsudek španělského Nejvyššího soudu nelze zpochybnit (viz 69. bod odůvodnění).

(313) Komise s názory společnosti Correos v tomto ohledu nesouhlasí.

([91]) Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 Smlouvy se týkají: a) podpor sociální povahy poskytovaných individuálním spotřebitelům; b) podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi, a c) podpor poskytovaných hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo.

([92]) Výjimky stanovené v čl. 107 odst. 3 Smlouvy se týkají: a) podpor, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji určitých oblastí; b) podpor, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu; c) podpor, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí; d) podpor určených na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví a e) podpor, které určí Rada rozhodnutím.

(314) Za prvé, španělský Nejvyšší soud nerozhodl o existenci či neexistenci podpory obsažené v osvobození od daně z nemovitostí, které přiznaly místní soudy (viz 40. a 41 bod odůvodnění). Jediným závěrem Nejvyššího soudu bylo to, že osvobození od daně z nemovitostí není opodstatněné. Jak uvedly španělské orgány, soud neměl pravomoc nařídit navrácení. Zásady *res judicata* se proto v této souvislosti nelze dovolávat, jelikož ve skutečnosti neexistuje rozsudek vyvozující závěr, že by společnost Correos neměla příslušné částky vrátit.

(315) Za druhé, posouzení slučitelnosti podpory spadá do výlučné pravomoci Komise a vnitrostátní soudy nemohou v případě státní podpory rozhodovat o její slučitelnosti a navrácení.

(316) Částka, kterou je nutno navrátit s ohledem na osvobození od daně z nemovitostí, v nominálním vyjádření odpovídá součtu daňových úlev, jež společnosti Correos přiznaly místní soudy mezi roky 2008 a 2013, tj. 752 840,50 EUR. Skutečná částka, která má být navrácena, bude zahrnovat úroky ode dne, k němuž byla společnosti Correos vrácena příslušná částka daně, do dne jejího skutečného navrácení.

(317) Částka, která má být navrácena s ohledem na částečné osvobození od daně z hospodářské činnosti, v nominálním vyjádření odpovídá celkové výši snížení daně z hospodářské činnosti, jež bylo společnosti Correos přiznáno od roku 2004 do roku 2017: 113 591,24 EUR. Skutečná částka, která má být navrácena, bude zahrnovat úroky ode dne, k němuž společnost Correos odvedla nižší částky daně z hospodářské činnosti, do dne jejich skutečného navrácení.

7.3. *TROJÍ NAVÝŠENÍ KAPITÁLU POSKYTNUTÉ V LETECH 2004, 2005 A 2006*

7.3.1. STÁTNÍ PODPORA VE SMYSLU ČL. 107 ODST. 1 SMLOUVY

(318) Španělské orgány uvedly, že trojí navýšení kapitálu poskytnuté společnosti Correos v roce 2004 (16 milionů EUR), v roce 2005 (16 milionů EUR) a v roce 2006 (16 milionů EUR) je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, a nepředstavuje tudíž státní podporu.

(319) Podle španělských orgánů byla tato navýšení kapitálu součástí strategického obchodního plánu společnosti Correos na období 2001–2006, jehož cílem bylo poskytnutí náhrady za zpomalující poštovní trh. To zahrnovalo investice do infrastruktury a organizační struktury společnosti Correos a do procesu automatizace.

(320) Na základě pochybností, které Komise vyslovila v rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2016, předložily španělské orgány Komisi další tvrzení na podporu souladu se zásadou investora v tržním hospodářství (viz oddíl 4.1.3), konkrétně:

— v době provedení investic na základě víceletých plánů *ex ante* měla společnost Correos dobré vyhlídky. Víceleté plány na období 2004–2006 konkrétně předpokládaly zvýšení ziskovosti společnosti Correos v porovnání se stálým ziskem v případě, že se investiční činnost neuskuteční. V tomto smyslu byla navýšení kapitálu klíčovým prvkem k dosažení ziskovosti společnosti předpokládané *ex ante*,

— modernizace společnosti představovala logické obchodní rozhodnutí, které by podpořil kterýkoli akcionář, zejména vzhledem ke skutečnosti, že investiční činnost byla v období 2004–2006 vyšší než průměr za období 1994–2004, navýšení kapitálu byla proto součástí reakce na potřebu dalšího financování,

— po uskutečnění investic dosáhla společnost zisku (i po vyloučení náhrady, kterou společnost Correos obdržela za zajišťování povinnosti všeobecných služeb),

— nezávislá studie provedená *ex post* (společností Ernst &Young) na základě údajů *ex ante* dospěla k závěru, že očekávaná návratnost investic španělského státu do společnosti Correos je vyšší než kapitálové náklady v době uskutečnění investic.

(321) Komise souhlasí s tím, že investice do společnosti Correos, které částečně financoval španělský stát, představují běžná opatření za účelem modernizace, která byla v poštovním odvětví přijímána v reakci na zpomalování trhu poštovních zásilek. Rozhodnutí státu vycházela z víceletých plánů, které jednoznačně předpokládaly zvýšení ziskovosti společnosti Correos, a toto bylo posléze potvrzeno fakty. Studie společnosti Ernst & Young také potvrzuje, že investice představovaly v té době racionální ekonomické rozhodnutí.

7.3.2. ZÁVĚR

(322) Komise zastává názor, že lze mít za to, že navýšení kapitálu v období 2004–2006 splňuje zásadu investora v tržním hospodářství, a nepředstavuje tudíž státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

7.4. *NÁHRADY POSKYTNUTÉ SPOLEČNOSTI CORREOS ZA ORGANIZACI VOLEB*

7.4.1. STÁTNÍ PODPORA VE SMYSLU ČL. 107 ODST. 1 SMLOUVY

7.4.1.1. ***Opatření přičitatelné státu a provedené ze státních prostředků***

(323) Náhrada je vyplácena přímo ze státního rozpočtu, lze ji přičíst státu a je provedena ze státních prostředků.

7.4.1.2. ***Selektivní hospodářská výhoda pro podnik***

A. **Pojem podnik**

(324) Z judikatury vyplývá, že se článek 107 Smlouvy nepoužije, pokud stát jedná „při výkonu veřejné moci“ ([93]) nebo pokud veřejnoprávní subjekty jednají „jakožto orgány veřejné moci“ ([94]). Lze mít za to, že určitý subjekt vykonává veřejnou moc, jestliže daná činnost patří mezi základní funkce státu, nebo jestliže je s těmito funkcemi spojena svou povahou, svým cílem a pravidly, kterými se řídí ([95]). Obecně lze konstatovat, že činnosti, které jsou nedílnou součástí výsad úřední moci a které vykonává stát, nepředstavují hospodářské činnosti, pokud se daný členský stát nerozhodl zavést tržní mechanismy.

(325) V daném případě jsou služby poskytované společností Correos součástí povinnosti státu týkající se úpravy a organizace volebního procesu, jenž uznává právo volit osobně, nebo prostřednictvím korespondenčního hlasování. Španělské orgány a/nebo společnost Correos tvrdí, že veškeré činnosti, které společnost Correos vykonává v rámci organizace voleb, je nutno považovat za součást výsad státu, a společnost Correos by se proto neměla při výkonu těchto činností považovat za podnik (viz 79.–81., 118. a 119. bod odůvodnění).

(326) Komise považuje činnosti, které přímo souvisejí s volebním procesem, jako je nakládání s volebními lístky zaslanými poštou, zasílání materiálů volebním úřadem (např. registrační karty voličů) a výběr volební dokumentace po sečtení hlasů, za součást základních funkcí státu. Komise proto souhlasí se španělskými orgány, že tyto aktivity nelze považovat za hospodářské činnosti a že jejich financování nepředstavuje státní podporu, jelikož s ohledem na tyto činnosti nelze společnost Correos pokládat za podnik.

(327) Co se však týká nakládání s volebními tiskovinami, které rozesílají političtí kandidáti poštou, situace je jiná. Ve svém rozhodnutí týkajícím se společnosti Poste Italiane ([96]) se Komise domnívala, že distribuce volebních tiskovin společností Poste Italiane za nižší, dotovanou sazbu představuje hospodářskou činnost, a že tudíž náhrada za tuto službu je státní podporou. Toto opatření je velmi podobné italskému systému (tj. političtí kandidáti mohou s výhradou určitých podmínek zasílat voličům letáky za nižší sazby a stát poskytuje provozovateli poštovních služeb náhradu za zbytkové náklady) a lze je jednoznačně oddělit od nehospodářských činností společnosti Correos, které přímo souvisejí s volebním procesem. S ohledem na zacházení s volebními tiskovinami, které političtí kandidáti rozesílají poštou, by se proto pro účely čl. 107 odst. 1 Smlouvy měla společnost Correos pokládat za podnik.

([93]) Rozsudek Soudu ve věci Komise v. Itálie, 118/85, EU:C:1987:283, body 7 a 8.
([94]) Rozsudek Soudu ve věci Bodson, C-30/87, EU:C:1988:225, bod 18.
([95]) Viz zejména rozsudek Soudu ve věci SAT, C-364/92, EU:C:1994:7, bod 30, a rozsudek Soudu ve věci Calì & Figli, C-343/95, EU:C:1997:160, body 22 a 23.
([96]) Viz rozhodnutí Komise o opatření SA.33989 (2012/NN), které provedla Itálie ve prospěch společnosti Poste Italiane.

(328) Vzhledem k obsahu služby mohli tuto službu poskytovat i jiní provozovatelé poštovních služeb výměnou za veřejnou náhradu ([97]). To dokládá skutečnost, že v současnosti využívají političtí kandidáti systém zavedený státem (a tudíž volí společnost Correos) při zasílání letáků, jelikož za jednotlivou položku hradí jen nízkou cenu. Pokud však chtějí zaslat občanovi více zásilek, musí platit cenu v plné výši a v tomto případě volí libovolně společnost Correos či jiné provozovatele poštovních služeb (zejména v městských oblastech).

B. **Hospodářská výhoda**

(329) Náhrada poskytnutá společnosti Correos za nakládání s volebními tiskovinami, které političtí kandidáti rozesílají poštou, má uhradit veškeré čisté náklady vynaložené společností Correos při poskytování dotyčné služby nebo část těchto nákladů. Bez této náhrady by společnost Correos musela nést tyto náklady sama. Náhrada proto představuje výhodu pro společnost Correos, jelikož ji osvobozuje od zátěže, kterou by jinak musela bez této náhrady nést.

C. **Selektivita**

(330) Opatření je jednoznačně selektivní, jelikož zvýhodňuje pouze jeden podnik: společnost Correos.

7.4.1.3. ***Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu***

(331) Jak je uvedeno v 204. bodě odůvodnění, opatření ve prospěch společnosti Correos může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

7.4.1.4. ***Závěr***

(332) Komise se domnívá, že financování distribuce volebních tiskovin politických kandidátů představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

7.4.2. EXISTUJÍCÍ NEBO NOVÁ PODPORA

(333) Podle španělských orgánů a společnosti Correos (viz 83.–85. a 121. bod odůvodnění) by se v případě, že by financování distribuce volebních tiskovin pro politické kandidáty představovalo podporu, jednalo o existující podporu, jelikož pochází z doby před přistoupením Španělska k Evropskému hospodářskému společenství v roce 1986.

(334) Španělské orgány zejména uvedly, že náhrada poskytovaná politickým kandidátům za distribuci volebních tiskovin je zavedena od roku 1977 bez podstatných změn.

(335) Na základě informací, které poskytly španělské orgány, Komise uvádí, že režim, který pochází z roku 1977, stanovil pevné nízké sazby, jež se vztahovaly na všechny volby (obecní, regionální, celostátní a unijní). Společnost Correos během celého období obdržela za každé volby také částečné financování úplných nákladů na doručení.

(336) Komise vyvozuje závěr, že se financování distribuce volebních tiskovin pro politické kandidáty považuje za existující podporu ve smyslu čl. 1 písm. b) nařízení (EU) 2015/1589.

7.4.3. ZÁVĚR

(337) Náhrada poskytnutá společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin rozesílaných politickými kandidáty představuje existující podporu a bude projednána zvlášť podle článků 17, 18 a 19 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([98]).

([97]) V bodě 13 sdělení Komise o službách obecného hospodářského zájmu je uvedeno: „*Rozhodnutí orgánu, že třetím stranám nedovolí poskytovat určitou službu (například proto, že si ji přeje poskytovat interně), nevylučuje přítomnost hospodářské činnosti.*“

([98]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

8. **SOUHRNNÉ ZÁVĚRY**

(338) Náhrady poskytnuté společnosti Correos za zajišťování povinnosti všeobecných služeb na základě poštovního zákona z roku 1998, osvobození od daně z nemovitostí (IBI) a od daně z hospodářské činnosti (IAE) a náhrada poskytnutá společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin představují opatření podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, jelikož osvobodila společnost Correos od nákladů, které běžně zatěžují soukromé podniky.

(339) Trojí navýšení kapitálu v roce 2004, 2005 a 2006 nepředstavují podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, jelikož stát jednal v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.

(340) Komise konstatuje, že Španělsko provedlo opatření podpory uvedená v 338. bodě odůvodnění protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy s výjimkou náhrady poskytované společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin rozesílaných politickými kandidáty, která představuje existující podporu.

(341) Náhrady za povinnost všeobecných služeb poskytnuté společnosti Correos na základě poštovního zákona z roku 1998 představují neslučitelnou podporu podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy v míře, v jaké poskytly společnosti nadměrnou vyrovnávací platbu.

(342) Osvobození od daně z nemovitostí (IBI) a od daně z hospodářské činnosti (IAE) představuje neslučitelnou podporu.

(343) Náhrada poskytnutá společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin rozesílaných politickými kandidáty představuje existující podporu a bude projednána zvlášť v souladu s články 17, 18 a 19 nařízení (ES) č. 659/1999.

9. **NAVRÁCENÍ PODPORY**

(344) Podle Smlouvy a ustálené judikatury může Komise rozhodnout o tom, že dotčený členský stát musí podporu zrušit nebo pozměnit, je-li zjištěno, že není slučitelná s vnitřním trhem ([99]). Soudní dvůr rovněž opakovaně rozhodl, že povinnost členského státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ([100]).

(345) Soudní dvůr v tomto ohledu stanovil, že tohoto cíle je dosaženo, jakmile příjemce vrátí částky poskytnuté formou protiprávní podpory, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým konkurentům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory ([101]).

(346) V souladu s judikaturou čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (ES) 2015/1589 stanoví, že *„je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil […]“*.

(347) Jelikož náhrady za povinnost všeobecné služby, které byly společnosti Correos poskytnuty na základě poštovního zákona z roku 1998 (nakolik poskytly společnosti Correos nadměrnou vyrovnávací platbu), a osvobození od daně z nemovitostí (IBI) a od daně z hospodářské činnosti (IAE) byly zavedeny v rozporu s článkem 108 Smlouvy a považují se za protiprávní a neslučitelnou podporu, je nutno zajistit jejich navrácení, aby se obnovil stav, který na trhu existoval před jejich poskytnutím.

(348) Nominální částky, které mají být navráceny a které odpovídají jednotlivým neslučitelným opatřením podpory, činí v případě náhrad za povinnost všeobecných služeb, které byly společnosti Correos poskytnuty na základě poštovního zákona z roku 1998, 166,112 milionu EUR (viz 267. bod odůvodnění), v případě osvobození od daně z nemovitostí 752 840,50 EUR (viz 316. bod odůvodnění) a v případě částečného osvobození od daně z hospodářské činnosti 113 591,24 EUR (viz 317. bod odůvodnění).

([99]) Viz rozsudek Soudu ve věci Komise v. Německo, C-70/72, Sb. rozh. 1973, s. 813, bod 13.
([100]) Viz rozsudek Soudu ve spojených věcech Španělsko v. Komise, C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Sb. rozh. 1994, s. I-4103, bod 75.
([101]) Viz rozsudek Soudu ve věci Belgie v. Komise, C-75/97, Sb. rozh. 1999, s. I-030671, body 64 a 65.

(349) Navrácení podpory by se mělo vztahovat na období, ve kterém příjemce výhody dosahoval, tj. na období mezi okamžikem, kdy byla podpora příjemci poskytnuta, a okamžikem jejího skutečného navrácení, a částky, které mají být navráceny, zahrnují úroky až do data skutečného navrácení. V úvahu je možné vzít úpravu o daň, jak je uvedeno v 268.–269. bodě odůvodnění,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Částka ve výši 317,387 milionu EUR, kterou Španělsko poskytlo společnosti Correos ve formě náhrad za povinnost všeobecných služeb na základě poštovního zákona z roku 1998 v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

Z částky uvedené v předchozím odstavci představuje částka ve výši 166,112 milionu EUR podporu, která není slučitelná s vnitřním trhem, jelikož představuje nadměrnou vyrovnávací platbu pro společnost Correos.

Článek 2

Státní podpora ve výši 752 840,50 EUR, kterou Španělsko poskytlo protiprávně společnosti Correos ve formě osvobození od daně z nemovitostí (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles)* v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, není slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 3

Státní podpora ve výši 113 591,24 EUR, kterou Španělsko poskytlo protiprávně společnosti Correos ve formě částečného osvobození od daně z hospodářské činnosti (*Impuesto de Actividades Económicas)* v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, není slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 4

Navýšení kapitálu společnosti Correos, které Španělsko provedlo v roce 2004, 2005 a 2006, nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

Článek 5

Státní podpora ve formě náhrady poskytnuté společnosti Correos za distribuci volebních tiskovin představuje existující podporu ve smyslu čl. 1 písm. b) nařízení (EU) 2015/1589.

Článek 6

1. Španělsko zajistí navrácení neslučitelné podpory poskytnuté v rámci opatření uvedených v článcích 1, 2 a 3.

2. Výši státní podpory, která je uvedena v článku 1 druhém pododstavci, lze dále snížit odečtením daně, která byla z obdržené podpory odvedena, pod podmínkou, že příjemce nebude moci využít další snížení daně, jak je uvedeno v bodě 50 oznámení o navrácení podpory.

3. Částky, které mají být navráceny, zahrnují úroky ode dne, kdy byly uvedené částky dány příjemci k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.

4. Úroky se vypočtou jako složený úrok podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004.

5. Španělsko zruší všechny zbývající výplaty podpory uvedené v článcích 1, 2 a 3 s účinností ke dni přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 7

1. Navrácení podpory uvedené v článcích 1, 2 a 3 se provede s okamžitým účinkem.

2. Španělsko zajistí provedení tohoto rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 8

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předá Španělsko Komisi tyto informace:

a) celkovou částku (jistinu a úroky splatné při navrácení), kterou má příjemce vrátit;

b) podrobný popis opatření k zajištění souladu s tímto rozhodnutím, která již byla přijata a která se plánují;

c) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno, aby podporu vrátil.

2. Španělsko bude Komisi průběžně informovat o postupu vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí až do úplného navrácení podpory uvedené v článcích 1, 2 a 3. Na žádost Komise neprodleně předloží informace o opatřeních k zajištění souladu s tímto rozhodnutím, která již byla přijata a která se plánují. Poskytne rovněž podrobné informace o výši podpory a úrocích splatných při navrácení, které již příjemce navrátil.

Článek 9

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 10. července 2018.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise